

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

42. ČÍSLO / XXII. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

19. ŘÍJNA 2014

Z obsahu:

Církev charismat: různost a jednota

Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 1. října 2014
- strana 2 -

**Pastýřský list
olomouckého arcibiskupa
Mons. Jana Graubnera
k závěru Roku rodiny**
- strana 4 -

**Česká delegace
ve Vatikánu**
- strana 5 -

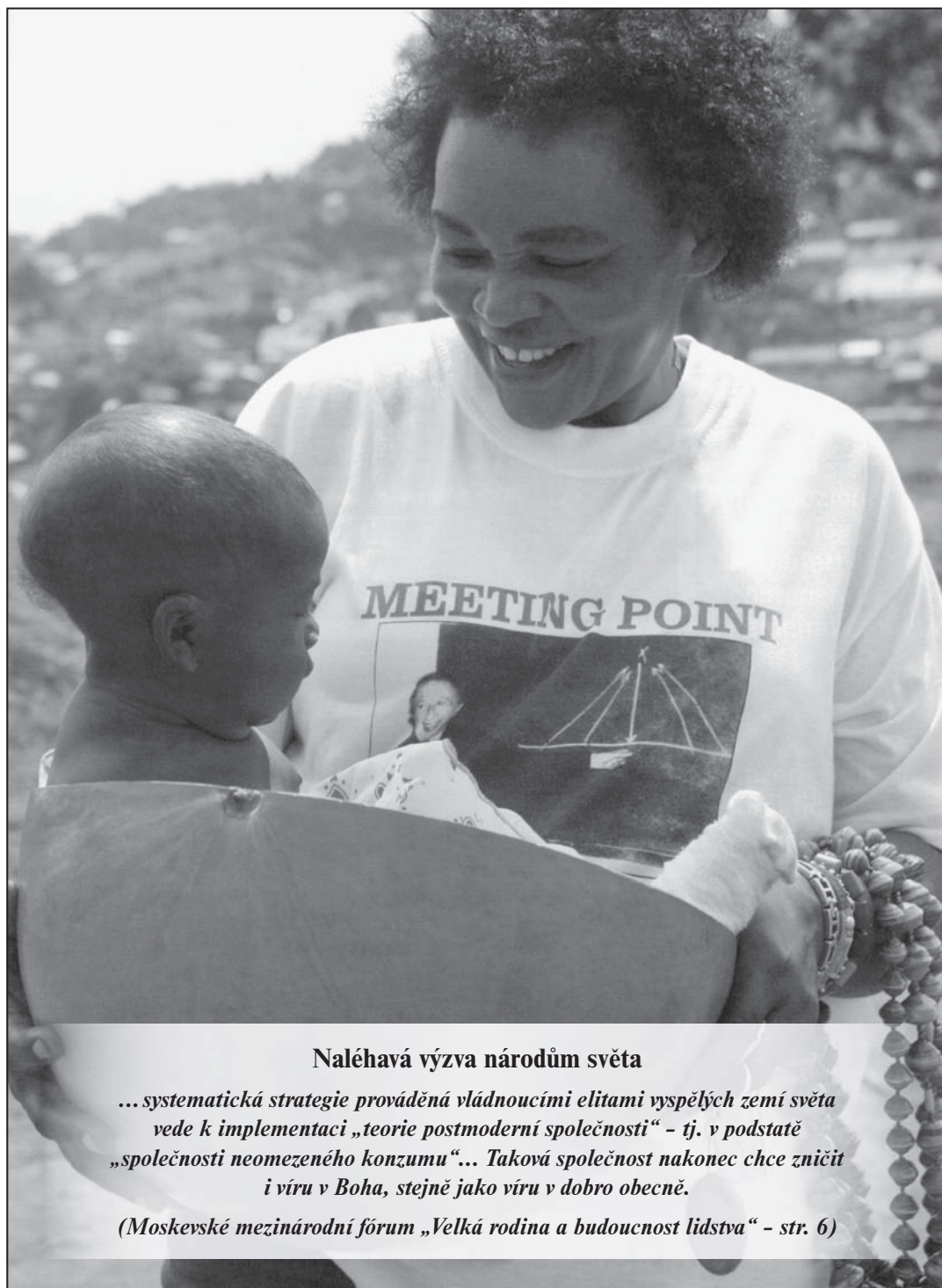
**Velká rodina
a budoucnost lidstva**
Mezinárodní fórum
v Moskvě 10.-11. 9. 2014
- strana 6 -

**Srdce, které tak
milovalo (2 - dokončení)**
Tereza Tyszkiewiczová
- strana 7 -

**Jitřenka
a Hvězda mořská**
P. Bernward Deneke FSSP
- strana 9 -

**Vzpomínky
na papeže Pia X. (1)**
Kardinál R. Merry del Val
- strana 10 -

**Propagandou
proti církvi (11)**
Grzegorz Kucharczyk
- strana 12 -

Naléhavá výzva národům světa

...systematická strategie prováděná vládnoucími elitami vyspělých zemí světa vede k implementaci „teorie postmoderní společnosti“ - tj. v podstatě „společnosti neomezeného konzumu“... Taková společnost nakonec chce zničit i víru v Boha, stejně jako víru v dobro obecně.

(Moskevské mezinárodní fórum „Velká rodina a budoucnost lidstva“ - str. 6)

Církev charismat: různost a jednota

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci

1. října 2014, náměstí Sv. Petra v Římě

Dobrý den, drazí bratři a sestry! Již na počátku Pán zahrnul církev dary svého Ducha, a tak ji činí živou a plodnou dary Ducha Svatého. Z těchto darů vynikají některé, které jsou obzvláště cenné pro vytváření a putování křesťanského společenství. Jsou to *charismata*. V této katechezi si položíme otázky: Co přesně jsou charismata? Jak je můžeme rozpoznávat a přijímat? A zejména: Máme skutečnost, že v církvi je rozmanitost a mnohost charismat, chápat pozitivně, jako něco krásného, anebo jako něco problematického?

Když se v běžném jazyku mluví o „charismatech“, myslí se většinou nějaký talent, přirozená schopnost. Říká se: „Tento člověk má charisma vyučovat. Má nadání.“ O zvláště nadaném, brilantním a strhujícím člověku se říká, že je „charismatický“. „Co to znamená?“ – „Nevím, ale je charismatický.“ Říkáme to tak. Nevíme, co říkáme, ale říkáme to: „charisma-

tický“. V křesťanské perspektivě je však charisma mnohem více než osobní nadání, predispozice, kterou je možné mít. Charisma je *milost, dar udělený Bohem Otcem působením Ducha Svatého*. A je to dar, který je někomu daný ne proto, aby byl lepší než druzí, nebo proto, že si to zasloužil; je to dar, který dotyčnému dává Bůh, aby jej stejně bezplatně a s toutéž láskou mohl dávat *do služeb celého společenství*, pro dobro všech. Řečeno lidstěji: „Bůh dá tuto kvalitu, toto charisma dotyčné osobě nikoli pro ni samu, ale aby sloužilo celému společenství.“ Dnes, těsně před tím, než jsem přišel na náměstí, přijal jsem v aule Pavla VI. množství postižených dětí. Mnoho jich přišlo spolu s jednou asociací, která se stará o tyto děti. Co je to? Tato asociace, tito lidé, tito muži a ženy, mají charisma pečovat o postižené děti. To je charisma!

Hned je třeba zdůraznit jedno, totiž fakt, že *obdarovaný nemůže sám od sebe*

pochopit, zda a jaké má charisma. Často-krát jsme slyšeli lidi říkat: „Mám tento talent, umím výborně zpívat.“ A nikdo nemá odvahu říci: „Lepší bude, když zůstaneš zticha, protože když zpíváš, tahá to za uši!“ Nikdo nemůže říci: „Mám toto charisma.“ Uvnitř společenství klíčí a kvetou dary, jimiž nás zahrnuje Otec, a *uvnitř společenství* si osvojujeme rozpoznávat je jako znamení jeho lásky vůči všem jeho dětem. Každý z nás by se tedy správně měl ptát: „Je nějaké charisma, kterému Pán dal milostí svého Ducha vzniknout ve mně a které moji bratři v křesťanském společenství rozpoznali a podpořili? A jak se k tomu daru chovám já? Žiji jej velkodušně a dávám jej do služeb všem, anebo jej přehlížím a nakonec na něj zapomenou? A možná se ve mně stává důvodem pýchy, takže si stále na druhé stěžuji a nárokuji si, aby ve společenství bylo po mém?“ Takové otázky si máme klást, totiž máme-li charisma, je-li toto charisma uznáváno církví, zda jsem s tímto charismatem spokojen, anebo trochu žárlím na charisma druhých, a kdybych mohl, chtěl bych tamto charisma. Charisma je dar. Dává jej jedině Bůh!

Dokončení na str. 13

Editorial

Prožíváme misijní neděli, kdy se celý katolický svět modlí za misie a obrácení lidských duší ke Kristu. V Kristu se totiž lidem nabízí jedinečná příležitost, jak dosáhnout pravého štěstí a najít spásu. (str. 11) Misie můžeme vidět v zemích, jako jsou Uganda, Zambie, Srí Lanka atd. Ale misijní oblastí, nám poněkud bližší, je především naše společnost, ve které žijeme.

Na prvním místě je to rodina. Současný svět není přirozeně rodině příliš nakloněn. Žel, mnoho lidí přijímá myšlení tohoto světa a mezi ně patří také nespočet katolíků. To se projevuje i na naprosto protichůdných názorech uvnitř církve v otázce instituce manželství, potratů, umělého oplodnění... Tam, kde se věřící člověk odvrací od Božího řádu, odvrací se zároveň od Boha samotného a život takového člověka a jeho rodi-

ny se stává životem bez lásky a naděje. Tady je potřeba misie! Olomoucký arcibiskup Mons. Jan Graubner ve svém pastýřském listu velmi příznačně říká, že nás Bůh neposlal do této společnosti proto, abychom s ní splynuli, ale abychom v ní byli světlem a solí. (str. 4) Abychom však mohli toto poslání naplnit, musíme nejprve důvěřovat Bohu víc než názorům přejatým ze světa.

O rodině se jednalo také na Mezinárodním fóru v Moskvě. (str. 6) Ve společné výzvě zúčastněných, kterou máme podpořit, je řečeno prakticky vše, co je podstatné pro zachování lidské rodiny. Je velmi pozoruhodné, že se fórum uskutečnilo právě v zemi, která nyní jako jedna z mála právně stojí na straně přirozené rodiny a přirozeného sexuálního chování – ať už jsou pro tento právní stav důvody jakékoliv. A je tak trochu paradox, že je to země, která před sto lety přispěla ke zrodu toho, čeho je plný dnešní, především západ-

ní svět. (str. 12) Zdá se, že i zde platí: Boží cesty jsou nevyzpytatelné.

Přejdeme-li z přirozené roviny do nadpřirozené, pak můžeme hovořit o misii sv. Markéty Marie Alacoque a šíření úcty k Ježíšovu Srdci. (str. 7) Ježíš slibuje mnoho milostí těm, kdo jeho Srdce budou uctívat a usmiřovat. A sv. Markétu utěšuje: „Ničeho se neboj. Budu vládnout navzdory svým nepřítelům.“

Měsíc říjen nás pak přímo vybízí k tomu, abychom hlouběji přijali skutečnost, že Matka Boží je Jitřenkou, která je odleskem Stvořitele a Vykupitele a chce jenom Jeho oslavovat. Když Ona zasvíti ve tmě, víme, že On je blízko. (str. 9) A tak nám na cestu životem září dvě Srdce: Ježíšovo a Mariino. Budeme-li je uctívat a opětovat jejich lásku svým věrným životem podle Boží vůle, pak naše misijní poslání jistě dojde svého úspěšného naplnění.

Daniel Dehner

Poslední Ježíšova podobenství, adresovaná izraelským předákům, řála do živého. Zdá se, že míra jejich zášti k proroku z Nazareta je dovršena. Zbývá jim jen jediné: najít způsob, jak se ho definitivně zbavit. To je problém, který je nyní plně zaměstnáva. Jednou z překážek je přízeň lidu, která Ježíše všude provází. Je proto třeba zmobilizovat všechny důmysl. Děje se tak na poradě, o které mluví evangelista. Sešli se, *aby se poradili*. Můžeš tak pozorovat, jak se v Pánově blízkosti organizuje spiknutí zla. Jakou taktiku si volí? Chtějí mu *nastražit léčku*.

To je prastarý způsob, jak si počíná tvůj odvěký nepřítel. Zlo spoléhá na svou vynalézavost a proradnost. Chystá léčky. Dokáže se schovávat za druhého, předstírá zájem a nejlepší úmysly. Rádo lichotí a vmlouvá se do přízně. Vymysleli plán, při kterém místo sebe nastrčili povolné kolaboranty a podrobně je instruovali, jak inscenovat promyšlenou provokaci. Jdi za nimi k Ježíši, aby ses přesvědčil, že zlo při vši své vychytralosti zůstává proti Bohu vždy krátkozraké a nakonec se samo usvědčuje z nedůslednosti a neupřímnosti.

Poslouchej, jakým způsobem farizejští emisáři oslovují Pána:

Mistře, víme, že jsi pravdomluvný.

Jestliže to myslí upřímně, již předem odsuzují svou misi k nezdaru. Skutečně pravdomluvný člověk nemá důvod, aby se obával nějaké léčky. Do takové pasti je možno polapit lež, nikoliv však pravdu.

Zopakuj jejich větu svému Pánu nikoliv jako falešnou lichotku, ale jako upřímné vyznání: Mistře, děkuji ti, že přicházíš ke mně jako Pravda sama, abys mi přinesl jen slova věčné pravdy. Víme, že učíš skutečně Boží cestě.

Co je přivedlo k takovému tvrzení? Jsou si zřejmě dobře vědomi, že právě takto smýšlejí o Ježíši zástupy, které za ním chodí a poslouchají ho. Smýšlejí tak vlastně všichni kromě nich. Snaží se lichotit Ježíši tím, co je ve skutečnosti nejvíce popouzí. Umějí se dokonale přetvařovat, jen aby vzbudili dobrý dojem nejen u Mistra, ale i u posluchačů. Taková neupřímnost tě u pokrytců nikdy nesmí překvapit. Ovoce, které přinášejí, je ovšem jasně usvědčuje, že navenek licoměrně prohlašují právě to, co v nitru nemohou

Provokační manévr

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Co je Božího, Bohu.

snést. To, co by mělo být pro ně důvodem k opravdové radosti a vděčnosti, naplňuje je nepokojem a hlubokou záští. Jak politováníhodný je stav těch, kdo si nechtějí připustit, že k nim přichází a promlouvá sám Bůh! Bojí se, že kdyby ho poslechli, ztratili by svůj pohodlný poklid a domnělou jistotu, a tak se raději pouštějí do předem prohraného zápasu s tím, který může učít *Boží cestě, protože sám je Cesta*.

Ježíš na jejich pokrytecké lichotky neodpovídá, a tak pokračují ve svém manévru.

Víme, že se na nikoho neohlížíš a nebereš ohled na to, čím kdo je.

Aniž si to připouštějí, vyslovili provokatéři nyní to, co právě je odlišuje od božského Mistra, ale i od ostatních lidí: přespříliš si zakládají na svém postavení a na mínění lidí. Nic takového Boží Syn opravdu nepotřebuje. Nemá se na koho ohlížet, nehledá lidskou chválu, přízeň ani lacinou popularitu. Za tím vším se honí ti, kdo ve své pyšné domýšlivosti a sebestřednosti neznají jiný smysl svého života. Ani tento vyprovokovaný dialog n sleduje jiný cíl.

Po tomto pečlivě vymyšleném krycím manévru konečně vyrukují s léčkou, kterou si připravila sebevědomá vychytralost: *Je dovoleno dávat daň císaři?*

Ježíš vidí až na dno jejich duše ještě dříve, než otevřeli svá ústa, a dává jim to nepokrytě najevo: *Co mě pokoušíte, pokrytci? Nauč se od Pána nazývat věci pravým jménem. Byl jsi už několikrát svědkem, s jakou láskou vedl dialog s lidmi dobré vůle: s Nikodémem, se Samaritánkou u studnice, s bohatým mláďencem. S těmito provokatéry, kteří nezačali rozhovor z touhy po pravdě a po poznání, nýbrž chtějí uspokojit svou škodolibost a zášť, bude Pán hotov velice rychle. Dialog je smysluplný jen tehdy, když obě strany k němu přistupují bez postranních úmyslů, s upřímným a otevřeným srdcem a pokorou.*

Nicméně na veřejně pronesenou provokační otázku dostanou veřejnou jasnou

Liturgická čtení

1. čtení - Iz 45,1.4-6

Tak praví Hospodin o svém pomazaném Kýrovi: „Vzal jsem ho za pravou ruku, abych mu podmanil národy, abych odpásal bedra králů, abych před ním otevřel vrata, aby žádná brána nezůstala uzavřena. Pro svého služebníka Jakuba, pro Izraele, svého vyvoleného, zavola jsem tě jménem, poctil jsem tě, i když jsi mě neznal. Já jsem Hospodin, jiný není, není Bůh mimo mne. Přepásal jsem tě, i když jsi mě neznal, aby se poznalo od východu slunce i od západu, že mimo mne jiný není. Já jsem Hospodin, a nikdo jiný.“

2. čtení - 1 Sol 1,1-5b

Pavel, Silván a Timotej soluňské církevní obci, která je ve spojení s Bohem Otcem a s Pánem Ježíšem Kristem. Milost vám a pokoj! Stále děkujeme Bohu za vás za všechny, když si vás připomínáme ve svých modlitbách. Před naším Bohem a Otcem vzpomínáme bez přestání, jak je vaše víra účinná, láska obětavá a naděje v našeho Pána Ježíše vytrvalá. Víme o vašem vyvolení, bratři Bohem milovaní. Když jsme vám přinesli evangelium, nebyla to jen pouhá slova, naopak: bylo to provázeno projevy moci, činností Ducha Svatého a hlubokým přesvědčením.

Evangelium - Mt 22,15-21

Farizeové odešli od Ježíše a uradili se, jak by ho chytli za slovo.

Dokončení na str. 15

a pádnou odpověď: *Dávejte, co je císařovo, císaři, a co je Boží, Bohu.*

V této moudré replice poznáváš nejen dokonalou porážku farizejské troufalosti, ale i důležité poučení pro sebe i všechny posluchače. Je to závažné upozornění, že k povinnostem, které máš vůči občanské společnosti, jsi zavázán nejen před lidmi a před zákony, ale i před samým Bohem. Přijmi Pánovo naučení a vzdej mu za to chválu.

Vzdejte Hospodinu slávu hodnou jeho jména. (...) Hlášejte mezi pohany: Hospodin kraluje, národy řídí podle práva.⁽¹⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Žalm 96

Pastýřský list olomouckého arcibiskupa Mons. Jana Graubnera k závěru Roku rodiny

(čteno při bohoslužbách v olomoucké arcidiecézi 5. října 2014)

Draží bratři a sestry, v Roce rodiny jsme se několikrát pokusili společně se zamyslet nad důležitými otázkami rodiny. Jsem rád, že jste živě reagovali na některé podněty, že jste se také pokusili o konkrétní kroky k pozvednutí vaší křesťanské rodiny. To je povzbuzením i pro mě. Když vidím, že se o pozvednutí rodiny snažíme společně, věřím, že se nám společně podaří přispět k ozdravení rodin, na nichž je závislá budoucnost církve i společnosti.

Ukázali jsme si, že manželství není jen nějaká obyčejná věc, ale že je to společná cesta ke svatosti, ke společnému štěstí bez konce v nebi. Modlitba nás otevírá pro Boha a Boží lásku, kterou si navzájem darujeme, umožňuje zkušenost štěstí z Boží blízkosti. Naopak k největší katastrofě lidských dějin došlo, když člověk neposlechl Boha, ba jednal, jako by Boha nebylo, jako by ho nepotřeboval. Sám si začal hrát na Boha, který rozhoduje o dobru a zlu.

Život bez Boha se stal životem bez lásky a bez naděje. Přijaté Boží milosrdenství však přináší odpuštění a novou naději. Život se zmrtvýchvstalým Kristem dává účast

Mons. Jan Graubner

na vítězství, jak jsme zakusili v době velikonocní. Pak jsme poznali, že kdo má Ducha Svatého, miluje, tedy zachovává příkázání lásky k Bohu a bližnímu. Svátost manželství je svátostí lásky. Jako manželé máte vlastní stavovské poslání: být zvláštními

strážci lásky v církvi a ve společnosti. Život otevřený Boží lásce je náročný, protože vyžaduje zapření sebe, ale je nádherný a přináší uzdravení světa.

Někdy se lidé ptají: Nestačí nám lidská láska ke společnému štěstí i bez svatby? Lidé, kteří se nechtějí zavázat manželským slibem, jako by říkali: *Budu s tebou tak dlouho, dokud se mi budeš líbit a dokud mě budeš bavit, dělat mě šťastným. Pak tě jako nepotřebného opustím, protože mi nejde o tebe, ale o mě. O Boží požehnání k manželství nestojím, protože spoléhám jen na sebe.* Dokud se takoví lidé neobrátnou k Bohu, nemají právo na odpuštění ve zpovědi a na svaté přijímání. Vám, kteří jste se kdysi vydali takovou cestou, nabízím Boží pomoc a požehnání vašemu společnému životu skrze svátost manželství, kterou můžete přijmout i dodatečně.

Většina lidí ví, že úmyslný potrat je těžkým hříchem vraždy nevinného člověka, který se ještě nenarodil. Je třeba však připomenout, že nezáleží na způsobu potratu, že použití dnes státem schválené „potratové pilulky“ je stejnou vraždou jako chirurgický potrat. Každý lékař, který pilulku předepíše, žena, která ji použije, ale i všichni, kteří ji k tomu nutí, jsou stejně jako při chirurgickém potratu vyloučeni z přijímání svátostí, dokud nedosáhnou zrušení trestu. Těm z vás, které stihl tento trest a chcete se smířit s Bohem, může poradit každý zpovědník.

Někteří si myslí, že se ubrání potratům tak, že budou používat antikoncepci. Svátý Jan Pavel II. píše: „Antikoncepce a potrat jsou v morálním smyslu naprosto rozdílná zla. Jedno popírá neporušenou pravdu sexuálního aktu jako vlastního vyjádření manželské lásky, druhé pak ničí život člověka. To první odporuje ctností manželské čistoty, to druhé ctností spravedlnosti a ve skutečnosti přestupuje příkázání »nezabiješ.«“¹

Velkou bolestí je pro manžely situace, kdy nemohou mít děti. Oplození ve zkumavce však není z mravního pohledu správným řešením. Dnes už existuje sku-

Rozšíření odpustkového času – platné také v roce 2014

Žádost kardinála Duky Apoštolské penitenciarii (Prot. N. 79/12/1)

Nejdůstojnější otče, Dominik kard. Duka, OP, arcibiskup pražský a předseda České biskupské konference, v synovské úctě a náležité poslušnosti pokorně se obrací na Tvou Svatost rovněž ve jménu svých spolubratří českých a moravských biskupů, kteří se shromáždili na podzimním zasedání v r. 2011, jakož i jménem všeho kléru a všech věřících, kteří jsou svěřeni do jejich péče. V pokoře tedy prosí, aby se v hranicích jejich národní působnosti zbožná návštěva hřbitovů, spojená s plnomocnými odpustky pro duše v očistci, pro větší dobro věřících, mohla uskutečnit každý rok již od 25. října, přičemž zůstává v platnosti vše, co je uvedeno v Předpisech o povolování odpustků č. 29, § 1, 1.

* * *

Odpověď Apoštolské penitenciarie dne 8. října 2012

Apoštolská penitenciarie z moci, která jí byla Nejvyšším veleknězem zvláště udělena, ochotně laskavě vyhověla předložené prosbě pro větší dobro věřících, kteří ze závažného důvodu nebudou moci navštívit hřbitov ve dnech uvedených ve výše zmíněných Předpisech o povolování odpustků. Toto bude platit po dobu sedmi let. Tomuto rozhodnutí ať se nikdo nestaví na odpor.

Z pověření Jeho Eminence CHRISTOPHORUS NYKIEL Regent
Ioannes Maria Gervais Ad. a Stud.

Česká delegace ve Vatikánu

tečná léčba neplodnosti. V každém církevním centru pro rodinu dostanete kontakt na odborníky, kteří léčí manželskou neplodnost, ale i na ty, kteří učí přirozeným metodám regulace porodnosti.

Někteří prosazují manželství dvou mužů nebo dvou žen. Takové manželství není možné nikdy, protože nemůže být otevřeno přirozenému plození dětí. Někteří se snaží změnit pohlaví. To ve skutečnosti nejde, protože pohlaví neurčují jen pohlavní orgány, ale mužskostí nebo ženskostí je poznamenána každá buňka v těle. Kdybychom toto chtěli měnit, museli bychom se podruhé narodit.

Drazí bratři a sestry, vím, že tato témata jsou velmi náročná. Přesto je mou povinností to všem jasně říct. Kdybych vám zamlčel tak důležité pravdy, byl bych špatným biskupem. Pravdu musíme říkat, i když není příjemná. Toužíme přece po věčné spáse. Manželství vidíme jako společnou cestu ke svatosti. Na cestě svatosti čeká každého boj s Božím nepřítelem i s vlastní slabostí. Jestliže jsem v prvním listě k Roku rodiny vyzval, abychom se v každé rodině pokusili udělat aspoň malý krůček na cestě ke společné modlitbě, dnes vás prosím, abyste poctivě přemýšleli před Boží tváří o těch zmíněných tématech, která se vás týkají. Začněte hledat cestu k pochopení a přijetí Božího pozvání na cestu ke svatosti, která se týká celého člověka a celého života, nejen našich zbožných citů. Mějte odvalu vyhledat dobrou duchovní radu a dělat postupné krůčky k nalezení harmonie vlastního života s Božím plánem. Změna bude tím těžší, čím víc nás ovlivňuje společnost, která se hrdě nazývá ateistickou, tedy odmítající Boha, či nepočítající s Bohem. Do této společnosti nás Bůh poslal ne proto, abychom s ní splynuli, ale abychom v ní byli světlem a solí. Nejprve musíme důvěřovat Bohu víc než vlastním názorům přejatým ze světa. Pak můžeme být nástrojem Božího působení, praktickým příkladem člověka žijícího s Bohem v krásném a šťastném přátelství. Nic se nebojme. Mučedníci, kteří vydávali svědectví Kristu vlastní krví v dějinách i v současnosti, to měli těžší.

Modleme se za sebe navzájem, abychom uměli slyšet Boží volání a také se Bohem nechali vést. Modleme se zvláště za ty, pro které je uposlechnutí Boha

Dne 27. září přijal emeritní papež Benedikt XVI. ve své současné rezidenci ve Vatikánu církevní a státní delegaci z České republiky: ministryni spravedlnosti Helenu Válkovou, ministra kultury Daniela Hermana a emeritního pražského arcibiskupa kardinála Miloslava Vlk (tito tři přijeli do Říma na bohoslužbu, již u svatováclavského oltáře vatikánské baziliky každoročně pořádá zdejší česká obec) a velvyslance České republiky u svatého stolce Pavla Vošalíka.

Kardinál Vlk poděkoval jménem celé české církve a všech lidí dobré vůle Benediktovi XVI. za jeho návštěvu České republiky, od níž letos uplyne pět let. Benediktovi XVI. na znamení vděčnosti předal kardinál Vlk jako dar Bibli s grafikami českého výtvarníka Bohuslava Reynka a představitelé státu mu darovali sošku Pražského Jezulátka.

Své dojmy z návštěvy u Benedikta XVI. nejprve sdělil kardinál Miloslav Vlk: „Dnes byl krásný den, protože jsme byli na návštěvě u emeritního papeže Benedikta XVI., protože před pěti lety Benedikt XVI. přišel na návštěvu k nám, a slavilo se tisíc let od narození svatého Václava. Papež tehdy dal této slavnosti velkou váhu. Společně jsme tedy zavzpomínali a papež projevoval velkou radost. Byl rád, že jsme si na tuto událost vzpomněli a navštívili jsme jej. Bylo vidět, že jeho mysl je stále svěží. Hovořili jsme také o česko-německých vztazích, o bavorském příhraničí a blízkosti Čechů a Bavorů...“

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková o audienci u Benedikta XVI. řekla: „Vůbec jsem nečekala, že emeritní papež bude v takové náladě, že bude zvědavý na to, co se děje v České republice a jaká je momentální situace. Hovořili

jsme dokonce i o právním rámci spolupráce církve a státu, o sdílených hodnotách, o tom, že církev může velmi pomoci státu a že je třeba to komunikovat veřejnosti na konkrétních příkladech, například tím, jak duchovenská služba pomáhá v oblasti spravedlnosti, ve věznicích těm, kteří hledají a chtějí přehodnotit svoje postoje, a tam stát samozřejmě potřebuje pomoc i podporu. Kromě toho se dotkl i stinných stránek tohoto vztahu, který byl na obou stranách poznamenán nedůvěrou. Naději mně dodala skutečnost jeho vysokého věku spolu s jeho vírou v to, že v současné době se vše obrací k lepšímu a v našem neklidném světě se vytvářejí ostrůvky naděje a jedním z nich je právě i ta důvěra, že bude možná lepší spolupráce státu a církve. A v tomto smyslu mi toto setkání dalo mnohé, s čím jsem ani nepočítala.“

A nakonec ministr kultury ČR Daniel Herman: „Musím říci, že mne velice oslovilo, že když jsme se s emeritním papežem Benediktem XVI. loučili, tak začal zpívat šumavskou hymnu *Tief drin im Böhmerwald* a vzhledem k tomu, že já od svých dvou let jezdím na chalupu do vesnice, která je v bezprostřední blízkosti vesnice Lenora, odkud byl autor této šumavské hymny, Andreas Hartauer, tak k tomu mám opravdu velmi osobní vztah a mohu říci, že mne to až dojalo. A obdivoval jsem formu Benedikta XVI., jeho dobré rozpoložení. I přes svůj věk je velice lidský. Zajímal se o situaci v České republice a bylo vidět, že regionální blízkost mu leží na srdci. Vzpomínal na své dětství, na svůj rodný dům, na Šumavu bavorskou, českou, rakouskou. Mám za to, že mohu říci, že se cítil příjemně v atmosféře vzpomínání na místa, která nemá možnost navštívit.“

Podle www.radiovaticana.cz

mimořádně těžké. Modleme se za synodu biskupů o rodině, kterou dnes zahajuje papež František. Já tam zastupuji české biskupy a denně se za vás modlím. Čím více se vás k modlitbě přidá, tím více vyprosíme. Pán Ježíš přece slíbil: *Jestliže se shodnou na zemi dva z vás na jakékoliv věci a budou o ni prosit, dostanou ji od mého nebeského Otce.*²

Všem vyprošuje světlo a sílu Božího Ducha a všem ze srdce žehná
arcibiskup Jan

¹ Jan Pavel II.: *Evangelium vitae* (čl. 13)

² Mt 18,19

Poznámka redakce: Biskupská synoda již skončila. Ale modlit se za křesťanské rodiny je potřeba stále.

Velká rodina a budoucnost lidstva

V Moskvě se ve dnech 10. a 11. září 2014 konalo Mezinárodní fórum o rodině „Velká rodina, budoucnost lidstva“, na které se sjelo více než tisíc účastníků ze všech kontinentů.

Na fóru během plenárních zasedání a při mnoha diskusích kolem kulatých stolů zazněla celá řada příspěvků věnujících se problematice rodiny a obnově kultury života. Přiblížily situaci rodin, ochrany života a demografie v jednotlivých zemích světa a činnosti, kterými se jednotliví účastníci prostřednictvím svých neziskových organizací snaží čelit útokům proti manželství, rodině a životu.

Hnutí Pro život ČR bylo přiváno k aktivní účasti na kulatém stole, který se věnoval veřejným iniciativám na podporu rodin, jejich problémům a možným řešením.

Hnutí Pro život ČR se po zakončení fóra zúčastnilo také setkání expertů v Ruském institutu strategických studií, které mělo název „Východ a Západ v obraně tradičních hodnot“. Odborníci od Kanady po Kazachstán analyzovali politické a ideologické procesy ve světě a jejich dopady na rodiny a celou kulturu života.

Účastníci Mezinárodního fóra o rodině na závěr adresovali následující výzvu:

NALÉHAVÁ VÝZVA NÁRODŮM SVĚTA

Všem lidem dobré vůle: náboženským vůdcům, architektům veřejného mínění, představitelům profesních organizací, ženských organizací a organizací mládeže, Valnému shromáždění OSN, hlavám států a zákonodárných orgánů a masmédiím.

My, účastníci Moskevského mezinárodního fóra „Velká rodina a budoucnost lidstva“ (10.-11. září 2014), vyjadřujeme hluboké znepokojení, protože jisté země provádějí bezohledné programy a bezprecedentní propagandistickou kampaň, které směřují ke zničení přirozené rodiny – instituce, která je v civilizované společnosti základem řádu, prosperity a sociálního smíru.

Zachování lidstva závisí na systému rodinných a příbuzenských vztahů, které vznikají manželskými svazky mezi mužem, ženou a dětmi, které se jim narodí. Toto, a pouze toto, je schopno zajistit reprodukci, stabilitu a pokračování lidské civilizace. Všechny ostatní druhy sexuálních vztahů nebo svazků, které záměrně vylučují narození dětí, jsou pro tuto záležitost bez významu, protože v sobě nemají to, co zakládá samotnou definici slova „rodina“. Žádné politické nebo ekonomické zájmy nemohou sloužit jako záminka pro nahrazení pravého a časem prověřeného pojmu rodiny nějakou náhražkou.

To je chápání rodiny, které obsahuje Všeobecná deklarace lidských práv, při-

jatá OSN v roce 1948. Podobné chápání odráží ústavy více než 100 zemí a harmonizují s ním posvátné spisy mnoha náboženství. Toto chápání je zdrojem filosofie a tvorby humanistů a myslitelů minulosti stejně jako těch současné doby.

S lítostí prohlašujeme, že systematická strategie prováděná vládnoucími elitami vyspělých zemí světa vede k implementaci „teorie postmoderní společnosti“ – tj. v podstatě „společnosti neomezeného konzumu“. Je to program vytvoření společnosti jedinců, kteří se naprosto nezajímají o budoucnost a kteří se soustředí pouze na uspokojení svých osobních potřeb v daný okamžik. Taková společnost nakonec chce zničit i viru v Boha, stejně jako viru v dobro obecně. Tyto postmoderní programy zaměřené na hmotné bohatství ničí to, co je na lidské bytosti lidské (jakožto stvořené Bohem) a zaměřují se na likvidaci duchovního rozměru člověka – jsou tak proti všemu, čím se člověk liší od ostatní přírody.

Obracíme se na všechny lidi, kteří chápou význam a hodnotu přirozené rodiny pro zachování lidské civilizace:

- aby se spojili tváří v tvář hrozbě úplné dehumanizace společnosti a stavěli bariéry na cestu ideologických, státem podporovaných zásahů do soukromého života lidí za účelem vnutit sexuální životní styl a preference menšiny většině;

- aby přicházeli s legislativními iniciativami pro zákony a ústavy všech zemí, které jasně definují přirozeně dané vztahy v rodině jako vztahy mezi mužem a ženou, jejich dětmi a příbuznými;

- aby hájili a podporovali přirozenou rodinu jako jediný zdroj zachování civilizace a života lidstva;

- aby využili všechny vhodné „mezinárodní dny“ (ochrany dětí, rodiny atd.), jejichž hesla a motta se vztahují k tradičním hodnotám, k vyjádření nesouhlasu a odporu k státem podporovaným destruktivním tendencím v sexuálním a rodinném životě (obzvláště u mladých lidí) a šíření poznání přirozené rodiny jako základu lidského života na úrovni jednotlivce, společnosti, státu a civilizace;

- aby protestovali proti cynickému využívání žen jako „náhradních matek“ pro svazky lidí stejného pohlaví;

- aby se zastávali zájmů dětí a pracovali k přijetí legislativních zákazů všech typů propagace homosexuálních vztahů v prostředí dětí a mladistvých;

- aby zahájili a podporovali vědecký výzkum, který bude studovat podmínky a vyhlídky rozvoje přirozené rodiny, stejně jako se věnovat studiu negativních sociálních a psychologických dopadů výchovy dětí páry stejného pohlaví;

- aby podpořili veřejné snahy směřující k zajištění neporušenosti lidského života od okamžiku početí do přirozené smrti a k ochraně dětí před vlivy narušujícími jejich osobnost a aby se zastali práva rodičů (matky i otce) mít děti a souvisejících práv;

- aby od vlády a hlav států požadovali iniciativy a směrnice zajišťující ochranu přirozené rodiny, dětství a mateřství jak vnitrostátně, tak v zahraničí.

Naléhavě vyzýváme Valné shromáždění OSN, generálního tajemníka OSN a komisaře pro lidská práva OSN, aby se při formulaci programu Spojených národů přidržovali litery a ducha článku 16 Všeobecné deklarace lidských práv, který vyhláší chápání rodiny jako jediné přijatelné cesty pro lidskou civilizaci a uspořádali v blízké budoucnosti zvláštní rok nebo program na podporu přirozené rodiny.

Vyzýváme lidi, kteří souhlasí s touto výzvou, aby ji podpořili a podepsali pro zachování života a civilizace na Zemi.

Z www.prolife.cz, 26. 9. 2014

Srdce, které tak milovalo (2 - dokončení)

Mystické milosti, kterými Ježíš hojně obdarovával sestru Markétu Marii Alacoque, vycházely ponejvíce ze setrvávání v nejužším vztahu k jeho Srdci, z vnímání jeho živé přítomnosti v Nejsvětější svátosti, vzdávání úcty Nejsvětější Trojici – to všechno mělo mystičku připravit pro hlavní úkol: šířit uctívání Ježíšova Srdce.

K vyplnění tohoto úkolu se řeholnice vůbec necítila schopná. Uzavřená v klauzuře kláštera, mající nechuť k plnění jakýchkoliv vedoucích funkcí, s největšími obtížemi plnící představenými uloženou povinnost zapisování všech svých duchovních zážitků, přijímala s obavami Ježíšovy stále důraznější požadavky.

Ježíšova přání

Jako zásah Prozřetelnosti se ukázalo to, že do Paray-le-Monial přijel otec Claudius la Colombière, vynikající duchovního správce a teolog, který se stal Markétiným zpovědníkem. Kněz přišel záhy na to, že má co do činění se svatou řeholnicí, pochopil velikost Božího poslání, které jí bylo svěřeno. Touhu Pána Ježíše, aby celý svět poznal jeho nekonečnou lásku k lidem, jejímž znakem je hořící a probodené Srdce, přijal otec Claudius jako úkol pro sebe a začal hlásat z ambonu a při rekolectích to, co vyčetl ze zápisů a přejal ze slov penitentky.

Ve „velkém zjevení“ – jak se ukázalo, v posledním z „velkých“ – Ježíš požadoval, aby byl ustanoven svátek jeho Srdce v pátek po oktávu Božího Těla. Chtěl, aby ten den byla v kostelích vystavena Nejsvětější svátost a aby věřící přistupovali ke svatému přijímání, aby odčiňovali znevažování a lhostejnost, s jakou se při této svátosti Lásky setkává, a aby se tak osobně zasvěcovali jeho Srdci. „Mé Srdce se rozšíří, aby vyliho hojně milosti své Božské lásky na ty, kteří Mu budou vzdávat čest a budou se snažit tuto úctu šířit i mezi ostatní lidi.“ (16. 6. 1675)

Dílo otce Colombièra

Otec Claudius plnil Pánovu vůli a poklady jeho Srdce ohlašoval, jak jenom mohl. Některá přání vyžadovala církevní souhlas nebo schválení duchovních

vůdců řádů. Ale samotná myšlenka a vybitnutí k tomu, aby byla Ježíšovi vzdávána čest a aby bylo odčiňováno znevažování a nevděčnost vůči jeho Srdci, pronikaly do srdcí lidských a vzbuzovaly horlivost.

Otec Claudius v Paray-le-Monial dlouho nezůstal. Představení ho poslali do Anglie, kde ho čekala nevráživost a pronásledování. Po několika letech se vrátil do Francie s vážně podlomeným zdravím, což mu znemožnilo převzít náležité povinnosti duchovního pastýře. S Markétou se tehdy setkal jenom několikrát, ale navzdory své nemoci dělal, co mohl, aby se rozšířila pobožnost k Ježíšovu Srdci. Zemřel na tuberkulózu roku 1685 v Paray-le-Monial. Markéta byla už dříve uvědoměna o dnu jeho smrti a později také o tom, že je v nebi.

Horlivý apoštol Srdce Ježíšova scházel, ale dílo trvalo a sílilo. Markétě šlo především o to, aby se skrze ně šířila Boží chvála a naplňovalo se přání Pána Ježíše, aby jeho Srdce mohlo prostřednictvím veřejného kultu vládnout nad srdci lidí, nad rodinami a celými národy.

Počátky veřejného uctívání

V roce 1685 Markétu její představená pověřila vedením noviciátu, což bylo vý-

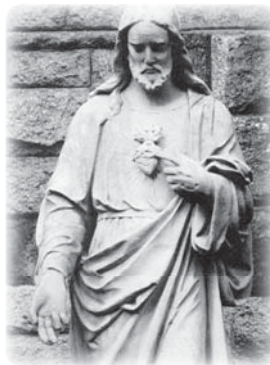
razem ocenění Pánovy vyvolené. Markéta své světenkyně zahrнула něžnou láskou a předávala jim to, čím sama žila: naproté odevzdání se Ježíšovi jako odpověď na jeho lásku bez hranic vyjádřenou planoucím ohněm jeho Srdce.

Mladá novicmistryně zatóuzila využít svoje vedení skupiny novic a vybidla je společně a oficiálně uctít svátek Ježíšova Srdce. S nadšením přijaly její iniciativu. Vytvořily malý, ale vkusný oltářík, na němž ústřední místo zaujal obrázek, který Markéta sama namalovala; představoval Ježíšovo Srdce otočené trnovým věncem. Před tím oltáříkem se novicky celý den modlily. Tak vypadalo první veřejné uctění Srdce Pána Ježíše.

Znamení odporu

Tehdy propukla bouře. Velká část vizitantek z Markétina kláštera se ostře postavila proti zavádění kultu, který není potvrzen ani v řádových konstitucích, ani kompetentními církevními institucemi. Požadovaly, aby Markéta byla přísně napomenuta a aby pokračování její samovolně „vymyšlené“ pobožnosti bylo zakázáno. Tehdejší představená, matka Marie Kristina Melinová, která byla vtělená vlídnost a Markétě důvěřovala, podlehla nátlaku řeholnic, které odmítaly úctu k Ježíšovu Srdci. V klášteře se rozpoutal boj. Zničenou Markétu utěšoval Ježíš: „Ničeho se neboj. Budu vládnout navzdory mým nepřítelům a těm, kteří by byli proti tomu.“

Fakta ale vypovídala o něčem jiném. Spor příznivců nové pobožnosti s jeho odpůrci překročil zdi kláštera a pronikl do katolických center. Kult se ve Francii značně šířil, dokonce i někteří biskupové ho podporovali. Srdce řeholnic v Paray-le Monial se sjednotila. Skončily různé v uvažování, začaly společně myslet na uctívání Ježíšova Srdce. V klášterní zahradě byla postavena kaple a vyzdobena jeho obrazem. Učení otce Colombièra, v němž byla objasněna podstata pobožnosti k Ježíšovu Srdci, začalo být rovněž vydáváno tiskem. ▶

Oltář s relikviemi sv. Markéty

► Jako největší nepřítel se projevil jansenismus. Kult Božího Srdce odporoval jeho vidění Stvořitele jako strašlivého a neúprosného soudce, ukazoval Boha jako milujícího a láskyhodného Otce a Spasitele toužícího s člověkem navázat vztah plný lásky a odevzdání. Jansenisté, kteří měli ve Francii značný vliv, zatvrzele odporovali uctívání Pána Ježíše vzešlé z Paray-le-Monial. „Právě tehdy nejlaskavější Ježíš ukázal lidem své Nejsvětější Srdce jako pozdvihnutý prapor míru a lásky, předpovídající jisté vítězství v boji,“ psal papež Pius XI. v encyklice *Miserentissimus Redemptor* (r. 1928), věnované Ježíšovu Srdci. Onen prapor měl být zdvihnut nejdříve nad Francií. Ježíš předal Markétě své poselství určené králi Francie, obsahovalo řadu přání: zasvěcení sebe, rodiny, královského dvora, státu, armády i celého národa Ježíšovu Srdci; vybudování svatyně ke cti Božího Srdce; umístění jeho obrazu na královských praporecích a šíření pobožnosti k Nejsvětějšímu Srdci ve Francii i mezi jinými křesťanskými národy. Splnění těch přání Ježíšovo Božské Srdce vynahradí ve vši hojnosti; zahrne Francii svou péčí a ochranou, posílí ji, bude ji bránit a zehnat ji.

Ta slova smíru byla určena Ludvíku XIV., „králi slunce“, který ani morálkou, ani vírou a zbožností nezářil, naopak – podléhal galikanismu, čili tendenci omezovat vliv Apoštolského stolce na církve ve významných státech, proto jeho vztahy s Římem byly napjaté.

Markéta měla to poselství předat králi. Nemohla to udělat osobně – nikdo by nepustil neznámou, skromnou jeptišku před tvář královu – zprostředkování nejvyšších představitelů církve mohlo, s přihlédnutím k odtažitému vztahu Ludvíka XIV. k Apoštolskému stolci, přinést odvetu. Markéta nakonec našla zprostředkovatele mezi členy anglické královské rodiny a list s poselstvím byl předán králi Francie. Žádnou odezvu to ale nemělo – Ludvík XIV. znevažil slova Pána Ježíše.

Markéta se i nadále horlivě přičiňovala o šíření pobožnosti k Ježíšovu Srdci prostřednictvím setkávání, korespondence, ale především prostřednictvím modliteb a obětování neustálého utrpení. Viděla, jak Duch Svatý působí ve prospěch tohoto díla: poselství se rozšířilo do řádu Navštívení Panny Marie a do řádu jezuitů. Mnoho

Oltář představující vizi sv. Markéty

biskupů zavádělo tuto pobožnost ve svých diecézích. Markéta už si nepřipadala potřebná, spíš že je na překážku. Toužila po svém milovaném Spasiteli. Zemřela roku 1690 ve věku 43 let. Roku 1864 ji beatifikoval papež Pius IX. a v roce 1920 ji kanonizoval papež Benedikt XV.

Po čem touží Ježíšovo Srdce

Díky Markétině poslušnosti, s níž na žádost představených zapisovala všechna Ježíšova slova, se k nám poselství o jeho Nejsvětějším Srdci dostává v plnosti. Nejenom Markétin *Duchovní deník*, ale také její četná korespondence do podrobnosti sesbíraná hagiografie umožňuje poznání toho, co chtěl Ježíš sdělit nejenom mystičce, ale také nám všem o svém Srdci, lidském, tělesném, pociťujícím bolest i radost, v němž zároveň sídlí veškerá plnost božství. To Srdce planoucí láskou k lidem je chce přitáhnout ke vzájemné lásce s Ním, k odevzdání se, k odčiňování, když tak mnoho zůstane lhostejných vůči Boží lásce, k velké škodě pro ně samotné. Jenom v Něm může člověk dojít spásy a lidstvo získat vládu Božího království.

Pán Ježíš nepotřebuje ctitele svého Srdce pro sebe, ale pro dobro člověka. Pro sí tedy o zástupy lidí ochotných se obětovat, lidí, kteří se Mu odevzdají a budou šířit čest jeho Srdce a Boží chválu, kteří Mu vynahradí nevďěčnost, s jakou se setkává jeho převeliká láska. Pro všechny, kteří svým srdcem odpoví na volání Božského Srdce, připravil Pán Ježíš mimořádné dary, které přislíbil prostřednictvím Markéty:

- „Dám jim veškeré milosti potřebné k jejich stavu.
- Svornost a pokoj budou vládnout v jejich rodinách.
- Budu je těšit ve všech jejich trápeních.
- Budu jejich bezpečnou ochranou během života, a obzvlášť ve smrti.
- Vyleji hojné požehnání na všechny jejich záměry.
- Hříšníci najdou v mém Srdci pramen nekonečného milosrdenství.
- Vychladlé duše se stanou horoucími.
- Horoucí duše rychle dosáhnou veliké dokonalosti.
- Požehnám ty domy, ve kterých bude obraz mého Srdce umístěn a uctíván.
- Kněžím dám moc přivést nejzatvrzelejší srdce k pokání.
- Jména těch, kteří budou šířit tuto pobožnost, budou zapsána v mém Srdci a navždy v Něm zůstanou.
- V nesmírném milosrdenství svého Srdce slibuji, že moje všemohoucí láska udělí všem, kteří budou po devět za sebou jdoucích prvních pátků přijímat Svátost, milost posledního pokání. Nezemřou ve stavu mé nelásky ani bez svatých svátostí a mé Srdce se jim stane bezpečným útočištěm v hodině smrti.“

Ježíšova přání nepodléhají času. On touží i nadále být Pánem lidských srdcí, rodin, domů i zemí. Jeho Srdce je zvláště otevřené vůči hříšníkům, chce zajistit věčný život všem, kteří se k Němu utíkají. Úcta, velebení a vděčnost člověka za tak velikou milost nemohou zeslábnout.

Pán Ježíš nám dnes dává ještě jedno znamení lásky. Skrze eucharistické zázraky nám ukazuje v Nejsvětější svátosti své živé Srdce, s jeho božstvím, lidstvím, bezmeznou obětí lásky, ponížením do podoby chleba a majestátem vtělení do obyčejného lidského těla. Když přijímáme Nejsvětější svátost, máme si toho být vědomi.

Pobožnost k Ježíšovu Srdci je odpověď člověka na lásku Boha. Odpověď malou, prostou, nedokonalou Ježíš přijímá svým Srdcem a tu naši úctu a vděčnost, takové slabé, jaké jsou, spojuje se svou láskou a přináší k Otci. Jako odpověď Nejsvětější Trojice skrze Ducha Svatého na člověka vylévá nekonečné dary milosti.

Z Milujcie się! 4/2013 přeložila -vv-

Jitřenka a Hvězda mořská

V roce 1763 uveřejnili augsburští mědirytci Josef a Jan Křtitel Klauberovi sérii obrazů k loretánské litanii. Pod zvoláním „Stella matutina, ora pro nobis“ (Jitřenko, oroduj za nás) je fantastický obraz. Zobrazuje kus země sousedící s mořem. Právě vychází slunce. Je vidět tmavého netvora, jak utíká před světlem. Nějaký lev se vzpíná, jakoby zasažen těžkým úderem. Na stromě kokrhá kohout. V dálce je vidět člun, jak bojuje s vlnobitím, ale dosáhne do klidné části moře. Nad celou scénou vychází obrovské hvězdné zpodobení: Jitřenka s podobou Matky Boží, která se shůry usmívá na to dění.

Oslovení „Jitřenko“ není vzhledem k dlouhé historii mariánské úcty ještě moc staré. Je možné je doložit teprve od 14. století. V nejstarším vydání loretánské litanie, kterou známe z pařížského rukopisu z pozdního období 12. století, ještě chybí. Místo toho tam nacházíme obě oslovení „Stella marina“ (Hvězdo mořská) a „Lux matutina“ (Světlo ranní). Zřejmě byla pozdějšími upravovateli upravena na Hvězdu ranní (Stella matutina). Proto souhlasí, že na mědirytině bratří Klauberových je zobrazeno také moře, protože oslovení Matky Boží jako „Jitřenky“ souzní vždycky s myšlenkou „Hvězdy mořské“.

Nám je dobře známé až dodnes z liturgického hymnu „Ave maris stella“ (8.-9. století) a jeho písňového zpracování „Zdravas, Hvězdo mořská“.

K oblíbenosti tohoto titulu přispěl dlouho přetrvávající, ale nesprávný názor, že jméno „Maria“ znamená „Mořská hvězda“. Kromě toho k tomu mohla přispět duchaplná slovní hříčka, jako že se podobá v latině tvaru množného čísla od *mare* (moře): Ona zní Maria, má ale přízvuk na první slabice...

Důležitější pro pochopení je ale hvězdná symbolika: Maria jako vysoká, nebeská, nad proměnlivost světa povznesená, zářivá hvězda. „Ona je ta vznešená hvězda, vzešlá z Jakuba, jejíž záře ozáří celý svět, jejíž lesk prozáří nebe, která pro-

nikne hlubiny a osvíti všechny země,“ píše se u svatého Bernarda z Clairvaux. A dále: „Je to ona, říkám, ta nádherná, vybraná hvězda, nekonečně vyzdvížená nad širé moře, zářící zásluhami, svítící jako příklad.“

Označení „Jitřenka“ má astronomický podklad. Vztahuje se na planetu Venuši, která v cyklu 19 měsíců asi po 7 měsících výrazně vychází před sluncem a za ranního svítání mizí později než ostatní nebeská světla. V této souvislosti je třeba si povšimnout, že nese jméno římské bohyně lásky a krásy. Pro nás je „Stella matutina“ shodná s „Matkou krásného milování“ a s tou ženou, kterou opěvujeme jako „nejkrásnější ze všech“!

Proti mariánskému výkladu Jitřenky by se mohlo namítat, že v Janově Apokalypse se Ježíš sám nazývá „zářící jitřenkou“ (Zj 22,16) a že v 2. listu Petrově je míněn také on, když je řeč o východu jitřenky v našich srdcích (2 Petr 1,19). Když ho považujeme ale podle Janova evangelia za „pravé světlo, které osvěcuje každého člověka, které přichází na svět“ (Jan 1,9) a za „světlo světa“ (Jan 9,5), pak bychom měli považovat Krista za Jitřenku s vycházejícím sluncem a nikoliv Venuši. Už prorok Malachiáš nazýval budoucího Mesiáše „Slunce spravedlnosti“ (Mal 3,20).

Příchodu tohoto opravdového Slunce předchází Maria jako Jitřenka. Tak tomu bylo při historickém příchodu Ježíše před více než 2000 lety: Skrže privilegiem milosti svého neposvrtného početí zazářila svatá Panna od prvního okamžiku svého bytí nikdy neztraceným, ale stále se množícím leskem, který pochází od věčného Božího Syna, který je „světlo ze světla“, a zářila tomu, který se v tajemství vtělení stal jejím Synem, v ústretu jako jasná hvězda.

Tak to zůstalo od té doby, vždyť milostiplný příchod Pána do lidských srdcí stál a stojí nápadně často právě pod „její

hvězdou“. Jak mnoho je těch, kteří přišli k víře ve Vykupitele, vedeni vědomě nebo nevědomě Boží Matkou? Vždyť ona nám ukazuje nejenom „po této bídě“, jak si vypošujeme v Salve Regina, ale už v našem pozemském vyhnanství Ježíše, požehnaný plod života svého.

Blahoslavený John Henry Newman, který se láskyplně a procítěně zahloubal do zvolání loretánské litanie, shrnul význam této Jitřenky prostě takto:

„Ona září jako Jitřenka nikoliv ze sebe a nikoliv pro sebe, nýbrž je jen odleskem Stvořitele a Vykupitele a chce jenom Jeho oslavovat. Když Ona zasvíti ve tmě, víme, že On je blízko.“

Maria je tedy Hvězda mořská i Jitřenka současně. Na temném, širém oceánu tohoto světa nám dává orientaci. Na ní můžeme jako na kompasu odečítat směr, abychom dosáhli cíle v mnoha překážkách života z víry. Na své pouti tisíciletími zakusila církev tuto zkušenost často.

Když v temných hodinách nepřátelských útoků se vlny okolo lodičky Petrovy vzdouvaly a proudy bludných učení se pokoušely proniknout do jejích útrob, pak seřídila směr podle jasné hvězdy Matky Boží. Od ní přišla milost záchrany v pravý čas (Žid 4,16) a člověk si byl jistý, že míří vstříc ránu věčného dne.

Proto je vzývání Marie jako „Stella matutina“ nanejvýš aktuální. Nacházíme se uprostřed dramatických událostí, které ukazuje mědirytina bratří Klauberových. Loď církve je v bouři na moři. Na zemi ji ohrožuje netvor noci. S velkým řevem obchází strašný lev hledaje, koho by mohl pohltnout (1 Petr 5,8).

Ale volání kohouta zvěstuje slunce a nad námi září už dlouho Jitřenka. Právě od poloviny 19. století, od zvěstování obou velkých mariánských dogmat o Neposvrtném Početí (1854) a o vzetí Panny Marie s tělem a duší do nebe (1950) pro nás získalo zvláštní zářivou sílu.

Orientuje nás k východu *ex alto*, k „východu z výsosti“, který přijde, „aby zazářil na ty, kdo přebývají v temnotě a stínu smrti, aby vedl naše kroky po cestě pokoje“ (Lk 1,79). Jaká naděje, jaká útěcha!

Ze Schweizerisches Katholisches Sonntagsblatt 10/2014 přeložil -mp-

Vzpomínky na papeže Pia X. (1)

Předmluva překladatele

Na letošní rok připadá sté výročí úmrtí papeže sv. Pia X., který zemřel 20. srpna 1914, zdrcen tím, jak se jeho děti začaly vzájemně pobíjet v hrůzách I. světové války. Proto považujeme za vhodné uveřejňovat v časopise Světlo na pokračování paměti kardinála Rafaela Merry del Val na tohoto velkého a svatého papeže.⁽¹⁾

Kardinál Merry del Val byl státním sekretářem sv. Pia X., tedy jeho „pravou rukou“. I když pocházel, jak ještě uvidíme, ze zcela odlišných společenských poměrů než sv. Pius X., došlo mezi ním a papežem k mimořádnému souznění. Jisté to bylo dáno i tím, že byl podobně jako sv. Pius X. světcem: v současnosti je otevřen proces jeho blahorečení a přísluší mu čestný titul *servus Dei* (služebník Boží). Svatý papež měl tak svatého státního sekretáře. To, že kardinál Merry del Val byl v denním kontaktu se sv. Piem X., a především jejich vzájemná vnitřní blízkost činí z kardinálových pamětí neocenitelný pramen pro poznání vnitřního portrétu sv. Pia X. a jeho svatosti.

Ještě než přistoupíme k samotným pamětem, je dobré zmínit alespoň pár slov o jejich autorovi: Rafael Merry del Val y Zulueta se narodil 10. října 1865 v Londýně ve španělské aristokratické rodině. Jeho otec byl ve Velké Británii španělským diplomatem. Po studiích na různých místech vystudoval nakonec Papežskou církevní akademii v Římě, čímž bylo dáno jeho nasměrování do papežských diplomatických služeb. Poté, co dosáhl licenciátu z kanonického práva a doktorátu z filosofie a teologie a byl 30. října 1888 vysvěcen na kněze, působil nejprve jako osobní sekretář arcibiskupa Luigiho Galimbertiho, apoštolského nuncia v Německu a pak v Rakousku-Uhersku. V letech 1897–1898 byl apoštolským nunciem v Kanadě. Papež Lev XIII. ho jmenoval rádcem (*consigliere*) římské kurie a ředitelem již zmiňované Papežské církevní akademie. Dne 6. května 1900 byl vysvěcen na arcibiskupa. Papež sv. Pius X. ho hned po své volbě jmenoval svým osobním sekretářem a pak státním sekretářem, kterým zůstal až do papežovy smrti v roce

1914. Dne 9. listopadu 1908 byl jmenován kardinálem svaté římské církve s titulem od sv. Praxedy. Zemřel 26. února 1930 a byl pohřben ve vatikánské bazilice sv. Petra. Jak už bylo řečeno, probíhá v současnosti proces jeho blahorečení: byl otevřen 26. února 1953.

Úvod

V roce 1905 monsignor Angelo Marchesan publikoval život Svatého otce Pia X. od jeho narození a prvních let až po dobu jeho zvolení papežem.⁽²⁾ Díky bohatému materiálu, který měl k dispozici, a stálým kontaktům se všemi, kdo znali Giuseppa Sarta od jeho mládí i později, kdy se stal knězem, biskupem v Mantově a kardinálem a patriarchou benátským, monsignor Marchesan dal dohromady pozoruhodnou publikaci, která, myslím, může být jen těžko překonána v přesnosti a úplnosti. V roce 1918 vyšel stručný životopis Pia X. od F. A. Forbese, napsaný s onou schopností a půvabem, který charakterizuje autora Praporečnicků víry.⁽³⁾

Skutečné dějiny pontifikátu Pia X. ještě čekají na své zveřejnění a mám za to, že mnozí budou souhlasit s tím, že je ještě příliš brzy a těžko uskutečnitelné pokusit se o něco takového v současnosti.

Následující náčrt – který si nenárokujeme být něčím více než právě tímto – může být zajímavý pro ty, kteří v tak velkém počtu uctívají památku tohoto velkého a svatého papeže. Byl jsem přesvědčen k jeho publikování přáteli, kteří mě ubezpečovali, že tak mohu učinit, aniž bych se dopustil nějaké nediskrétnosti. Vyprávějí se zde pouhé skutečnosti, které mohu dosvědčit a v jejichž výkladu jsem se snažil nepřekročit hranice osobních vzpomínek.

I.

Mé první setkání s kardinálem Sarto

I když se to může zdát zvláštní, nicméně je pravdou, že jsem se nesetkal s Jeho Eminencí kardinálem Sarterem⁽⁴⁾ před koncem července 1903, kdy se po smrti Jeho

Svatosti papeže Lva XIII. posvátné kolegium kardinálů shromáždilo v konkláve. Znal jsem všechny ostatní kardinály přítomné tehdy v Římě, a to alespoň od pohledu, a mohl jsem každého z nich rozpoznat. Během osmi let, která jsem strávil ve Vatikánu ve službách Lva XIII., jsem měl často příležitost, abych se přiblížil k takřka všem členům posvátného kardinálského kolegia, avšak z toho či onoho důvodu jsem se vždy míjel s kardinálem Sarterem. Bylo to v pondělí 3. srpna 1903, kdy se mi dostalo privilegia, že jsem s ním mohl poprvé promluvit.

Předchozí den byl svědkem nechutného „veta“, vzneseného rakouskými politiky proti kardinálu Rampollovi. Bylo mým

jistým přesvědčením, že tento kardinál by v žádném případě nebyl nikdy zvolen papežem, protože většina voličů byla pevně rozhodnuta volit nějakého jiného kandidáta. Nyní však měl dobrou šanci odbržet nutný počet hlasů, neboť vystoupení kardinála Puszymy ve jménu rakouského císaře vyvolalo silnou reakci pocitů rozhořčení a podnět k protestu za každou cenu, aby se zachovala svoboda konkláve a práva svaté Církve.⁽⁵⁾

V pondělí 3. srpna ráno, hned po prvním setkání kardinálů v Sixtinské kapli, kardinál děkan Origlia di Santo Stefano se mnou velmi vážně a dlouze hovořil o svých rostoucích obavách ohledně volby. Zdálo se, že zde není žádná šance zdárného výsledku, jestliže kardinál Sarto, jehož hlasy stále rostly, bude pokračovat ve svém postoji odporu a nadále zcela odmítat přijmout papežský úřad. Jeho Eminence se ve svědomí cítila vázána nedovolit, aby se záležitosti protahovaly do nekonečna, a proto mě vybidla, abych si na kardinála Sarta počkal a sdělil mu následující poselství.

Měl jsem se ho ve jménu kardinála děkana zeptat, zda chce vytrvat ve svém odporu vůči svému zvolení a zda si přeje a zplnomocňuje Jeho Eminenci kardinála děkana, aby v tomto smyslu učinil konečné a veřejné vyhlášení během odpoledního setkání kardinálů. Bude-li tomu tak, kardinál děkan by vyzval své kolegy, aby uvažovali o vhodnosti výběru nějakého jiného kandidáta.

Měl jsem se ho ve jménu kardinála děkana zeptat, zda chce vytrvat ve svém odporu vůči svému zvolení a zda si přeje a zplnomocňuje Jeho Eminenci kardinála děkana, aby v tomto smyslu učinil konečné a veřejné vyhlášení během odpoledního setkání kardinálů. Bude-li tomu tak, kardinál děkan by vyzval své kolegy, aby uvažovali o vhodnosti výběru nějakého jiného kandidáta.

Poklad v poli a drahocenná perla vyžadují velkou námahu

Proto jsem se vydal hledat kardinála Sarta. Byl jsem informován, že není ve svém pokoji a že ho pravděpodobně naleznou v *Cappella Paolina* (Pavlovské kapli), kam jsem tedy spěchal vykonat, co mi bylo uloženo.

Muselo být kolem poledne, když jsem vstoupil do temné a tiché kaple. Světlo před Nejsvětější svátostí jasně hořelo a nahoře na oltáři byly po stranách obrazu Panny Marie, Matky dobré rady, zažehnuty svíce. Zpozoroval jsem, že jeden kardinál klečí v modlitbě na mramorové podlaze před svatostánkem, ne daleko od oltářní mřížky, s hlavou ve svých rukou a s lokty opřenými o nízkou dřevěnou lavici. Nevzpomínám si, že by v té chvíli byl v kapli někdo jiný. Byl to kardinál Sarto. Klekl jsem si vedle něho a s šepetem jsem se na něho obrátil, abych přitáhl jeho pozornost a předal mu své poselství.

Když Jeho Eminence kardinál vyslechl otázku, kterou jsem mu položil, pozvedl hlavu a pomalu ke mně obrátil svou tvář. Z jeho očí tekly slzy a já jsem takřka zadržel dech v očekávání jeho odpovědi. „*Si, si, Monsignore*,“ řekl mi laskavě, „*dica al Cardinale che mi faccia questa carità*.“ („Ano, ano, monsignore, řekněte kardinálovi, aby pro mě učinil tento skutek lásky.“) Zdálo se to být ozvěnou slov jeho božského Mistra v Getsemanech: „*Transeat a me calix iste*.“ („Ať mě mine tento kalich.“) Jediná slova, která jsem měl sílu vyslovit jako odpověď a jež vzešla z mých rtů jakoby diktována někým jiným, byla: „*Eminenza, si faccia coraggio, il Signore l'aiuterà*.“ („Eminence, buďte odvážný, Pán vám pomůže.“)

Kardinál na mě pozorně pohlédl s oním hlubokým pohledem, který jsem se měl později naučit tak dobře znát. „*Grazie, grazie*,“ („Děkuji, děkuji,“) opakoval, a to bylo všechno, co řekl.

Opět skryl svou tvář ve svých rukou, aby pokračoval ve svých modlitbách, a já jsem ho opustil. Nikdy nebudu moci zapomenout na dojem, který ve mně zanechalo toto první setkání, a pohled na tak intenzivní úzkost. Byla to první příležitost, kdy jsem mohl vejít do kontaktu s Jeho Eminencí, a cítil jsem, že jsem v přítomnosti světce.

O několik hodin později, ale dříve, než kardinál děkan mohl zveřejnit žádost kardinála Sarta, ustoupil pod důrazným a stá-

Najit ukrytý poklad bylo za časů Ježíšových tajnou touhou mnoha chudých lidí v Palestíně, kteří si jako nádeníci opatrovali skromné živobytí. Cenné věci tenkrát lidé schovávali do dutin ve zdech domů nebo je zakopávali na poli. Protože při četných nepokojích byli vlastníci vyhnáni či přišli o život, bylo mnoho nevzvednutých malých pokladů. Proto se lidé zabývali hledáním pokladů, těmto lidem se pak říkalo „oklepávači zdí“ a „kopáči v zemi“.

Při pokladu na poli si musíme uvědomit situaci, že se poklad objevil náhodou při orání. Podle židovského a římského vlastnického práva patřil nalezený poklad tomu, v jehož domě nebo na jehož majetku byl nalezen. V podobenství přikrývá tedy nálezce nalezený poklad zase zpátky, aby se za příznivých okolností pokusil získat pole a poklad si podle práva přivlastnil. V tom spočívá podobenství, že rozumný člověk samozřejmě dělá všechno, aby nabízenou šanci využil ke štěstí. Z toho se odvozuje také poukázání na radost nálezce.

Podobně se zachová v podobenství o drahocenné perle. Perly se v tehdejší světě považovaly vedle zlata za největší vzácnost. U obchodníka v podobenství šlo pravděpodobně o obchodníka s perlami. U něho se předpokládá, že stejně jako nálezce pokladu na poli udělá všech-

no, aby tuto zvláště cennou perlu získal. Základní myšlenka obou podobenství je tato: Když se někomu nabízí rozhodující šance, že „udělá štěstí“, pak musí jako rozumný člověk této šance radostně využít, ať to stojí, co to stojí. Ten muž, který našel poklad, se musí snažit všemi způsoby, aby dostal to pole do svého vlastnictví. V případě nouze musí vydat všechno ostatní, aby se dostal k pokladu. A obchodník musí být připraven prodat všechny ostatní perly, které už má, aby mohl získat tuto zvláště cennou perlu.

Toto dvojí podobenství o pokladu a drahocenné perle se může vztahovat na židovské současníky Ježíšovy nebo na posluchače ve všech dobách. V Kristu se lidem nabízí jedinečná příležitost, „aby udělali štěstí“ a našli spásu. Tato spása spočívá v království Božím, nazývaném v Matoušově evangeliu „nebeským královstvím“, ke kterému Ježíš otevírá přístup. Snaha o získání nebeského království musí mít přednost přede všemi ostatními významnými snahami člověka. To vyžaduje odvalu a připravenost, zříci se v případě potřeby také věci cenných a pěkných... „Kde je tvůj poklad, tam je také tvoje srdce,“ říká náš Pán Ježíš Kristus na jiném místě evangelia (srov. Mt 6,21).

*Z Directorium Spirituale
Ze Schweizerisches Kaholisches
Sonntagsblatt 15/2014 přeložil -mp-*

lým naléháním, jímž ho mnozí členové posvátného kardinálského kolegia žádali, aby upustil od odmítání, takže po večerním setkání bylo jasné, že zítra bude zvolen velkou většinou hlasů.

(Pokračování)

*Z anglického originálu
„Memories of Pope Pius X“
(London: Burns, Oates & Washburne,
1939) přeložil P. Štěpán M. Filip OP*

⁽¹⁾ Poprvé byly vydány v Londýně v roce 1939. Pak byly přeloženy do různých jazyků. Zatím jejich poslední vydání, pokud víme, je italský překlad, který vyšel péčí nakladatelství Fede

& Cultura ve Veroně v roce 2012 pod příznačným názvem *San Pio X: Un santo che ho conosciuto da vicino* (Svatý Pius X.: Světec, kterého jsem poznal zblízka).

⁽²⁾ *Papa Pio X nella sua Vita e nella sua Parola: Studio storico del vecchio allievo, il Sac. Dott. Angelo Marchesan*. Einsiedeln: Benzinger, 1905.

⁽³⁾ *Life of Pius X*. London: Burns, Oates & Washburne, 1918.

⁽⁴⁾ Sv. Pius X. se vlastním jménem jmenoval Giuseppe Sarto. [pozn. překl.]

⁽⁵⁾ Kardinál Puszyma, krakovský arcibiskup, využil práva veta, které kdysi mívali katoličtí monarchové při volbě papeže, a při konkláve vznesl žádost rakouského císaře Františka Josefa I., že si nepřeje, aby byl jako papež zvolen kardinál Rampolla. [pozn. překl.]

Propagandou proti církvi (11)

Desátou část tohoto cyklu jsme otiskli v čísle 26/2014. Další přestávky mezi jednotlivými pokračováními jsou dány periodicitou vycházení polského časopisu „Miłujcie się!“.

Jedna z technik nejčastěji propagandisty používaných v propagandě všech dob je „vytvářet vliv“, čili vzbudit ve čtenáři, posluchači přesvědčení, že propagovaný komunikát je společným názorem mnoha lidí, že „tak myslí všichni“.

„Názory čtenářů“, čili „všichni si to myslí“

Tzv. „veřejné mínění po telefonu“ užívá jeden z vysokonákladových polských deníků, který byl (a je) v popředí boje za „světonázorovou neutrálnost státu“. Podobné způsoby byly regulérně využívány Svazem bojujících ateistů v tisku vycházejícím v Sovětském svazu. V části *Názory čtenářů* tak byly v týdeníku *Ateista* zveřejňovány výpovědi popů, kteří se vzdávali duchovního stavu a víry. Přicházely rovněž dopisy od světských lidí „obrácených na ateismus“. Jeden z takových dopisů od „kdysi věřícího rolníka“ byl otištěn v roce 1925. Autor v něm tvrdil: „Stal jsem se naprostým ateistou; moji víru v Boha zcela zlikvidovala elektrifikace.“

Ve stejné části „kontaktů se čtenáři“ přesvědčovali ty druhé, že postačí zřici se víry a je možné se radovat z nejnovějších technických výtvarů – např. z traktorů. Rovněž roku 1925 bylo možno číst ve sloupcích *Ateisty* dopis kolchozníků od Nižního Novgorodu, kteří vykročili na cestu blahobyti ve chvíli, kdy vyhodili ikony z oken svých domů: „Bez Boha nám všechno jde mnohem lépe. Dostali jsme dva traktory, silnou mlátičku a všechno potřebné zařízení k obdělávání půdy.“

Chceš mít lepší úrodu? Staň se ateistou!

A naopak. Čím víc věřící rolník – přesvědčovali na sloupcích *Ateisty* – tím horší je úroda, a tedy vyhlídka na období hladu. Ve dvacátých letech tiskový orgán *Svazu bojujících ateistů* publikoval celou sérii článků, v nichž se řešila otázka, proč je zemědělství v Anglii a ve Spojených státech amerických výnosnější než

sovětské rolnictví. Odpověď zněla takto: Zemědělci v anglosaských zemích se řídí radami veterinářů a agronomů, zatímco hodně ruských sedláků stále spoléhá na přímlyvné modlitby popů k Bohu za dobrou úrodu.

Podobné příběhy tehdy ukazovaly v *Ateistovi* publikované propagandistické obrázky, které v prvním plánu zobrazovaly zanedbaného rolníka, jak sedí v roztrhaném oblečení na prahu rozpadající se chalupy, zatímco v pozadí byl vidět rozesmátý vesničan, který orá svoje pole traktorem. Popis pod obrázkem hlásal: „Sedlák sedí, neseje, neoře, nestará se, žije podle evangelia, spoléhá na svatého Mikuláše. Třeba se stane zázrak, že na poli neobsetém a nezoraném vyroste obilí.“ Naproti tomu je jasně vidět, že rolník na traktoru místo evangelia četl o agronomii a ví o tom, že „kdo nepracuje, ten také nejí“.

Zároveň s postupující industrializací, která stála miliony lidských životů a nevratně zničila životní prostředí, se v ateistické propagandě objevovaly požadavky proměnit chrámy na továrny. Ty poslední byly představovány jako skutečné ikony – ikony pokroku. Ikony zobrazující božské osoby a svaté vedly nejenom ke špatné úrodě, ale přinášely také ohrožení... epidemiologické. Roku 1924 se psalo naprosto vážně na řádcích *Ateisty*, že rozputaná epidemie syfilidy na ruské vsi je výsledkem zvyku líbat ikony, což „usnad-

Pochod ODVAHA K ŽIVOTU se koná v Olomouci v pondělí 20. října 2014.

Pochod vyjde v 16.30 hodin z Biskupského náměstí (vchod do arcibiskupského paláce) po trase: Mariánská, náměstí Republiky, Denisova, Ostružnická, Horní náměstí, Pavelčákova, třída Svobody, náměstí Národních hrdinů, Riegrova, Horní náměstí. Neustáváme v boji za ochranu lidského života již od jeho počětí. Chceme se solidarizovat s těmi nejmenšími, jimž je nespravedlivými zákony v ČR upíráno přirozené a nezczizitelné právo na život. Zároveň upozorňujeme, že hanebný interrupční zákon umožňuje vytvářet na nastávající maminky přímý či nepřímý tlak z okolí, aby nechaly zabít své dítě, a byly tak zraněny na těle i ve svém mateřském citu. Další informace: <http://pochodprozivot.cz>.

Obálka „Ateisty“ z roku 1929

ňuje přenos nákazy“. Je jasné, že nikdo ani slůvkem nešpitl o souvislosti epidemie venerických chorob s „novou, socialistickou morálkou...“ propagovanou sovětskou vládou.

Co znamená „nová, socialistická morálka“?

V rejstříku nejrůznějších prostředků užívaných bolševickou vládou s cílem odkřesťanit ruskou společnost jedno z předních míst zaujímalo propagování „nové morálky“; „nové“ – čti protikřesťanské. V roce 1920 Lenin promlouval na komsomolském sjezdu a tvrdil bez obalu: „Naše morálka je zcela podřízena zájmům třídního boje proletariátu.“

Roku 1918 bolševické Rusko nejenom vyhlásilo „oddělení církve od státu“, ale zavedlo rovněž právo na rozvod, které tuto oblast regulovalo podle zásady „rozvod na přání“ (před rokem 1917 v Rusku neexistovaly tzv. světské rozvody; otázkami souvisejícími s rozpadem manželského spoluzití se zabývaly církevní soudy). Následným efektem byl praktický zánik instituce manželství v bolševickém Rusku v prvních porevolučních letech. Na počátku dvacátých let byl počet rozvodů v Rusku nejvyšší v Evropě – téměř šestadvacetkrát převyšoval počet rozvodů v celé „buržoazní“ Evropě.

V roce 1918 bolševici rovněž vyhlásili právo zabíjet nenarozené lidi. Podobně jako rozvody měla i aborce být „na přání“.

Tak se bolševické Rusko stalo ve 20. století prvním státem, který legalizoval potraty. Jeden z obzvláště rouhavých sovětských plakátů té doby představoval těhotnou Matku Boží snící o sovětské aborcii.

Ve dvacátých letech se objevily další plakáty *Svazu bojujících ateistů*, které vyzývaly: „Ruské ženy, vyhoďte hrnce a pánve!“ Články, které byly v té době publikovány v *Bezbožníku*, vyhlášovaly: „Osvobodíme pracující ženy z náboženského nevolnictví!“ Totéž periodikum regulérně tisklo „autentické“ výpovědi žen ze vzdálených míst, které se staly ateistkami, protože „jim Bůh nic nedal“. Díky ateismu se – podle *Bezbožníka* – sovětské ženy „konečně staly lidmi“. V roce 1930 se sešel *Všesvazový sjezd žen-ateistek a bojovnic za kulturu*. Bylo naprosto jasné, že v tom případě šlo o boj za „novou, socialistickou kulturu“.

V prvních letech po roce 1917 byla nejvýznamnější „tvář“ radikální revoluce vedené v Rusku řízením bolševiků Alexandra Kollontajová. V bolševické vládě (Rada lidových komisařů) zastávala funkci „komisaře veřejné péče“. Kromě toho stála v čele Oddělení pro ženy (Ženodděl) v sekretariátu Ústředního výboru bolševické strany.

Kollontajová hlásala heslo „souladu pohlaví“ a „erotického přátelství mezi mužem a ženou“. Byla tvůrkyní tzv. teorie sklenice vody, podle níž má být sexuální uspokojení (a zbavení se jeho „nechtě-

ných důsledků“ v podobě počatých, ale nenarozených dětí) záležitost tak prostá a dostupná jako vypití sklenice vody. Zde je třeba připomenout slova G. K. Chestertona o „lidech, kteří hovoří o volné lásce, ale rozumí tím něco úplně jiného, co by se mělo nazvat spíše volná prostopášnost“, o těch, kteří „s nadšením opakuji fráze o kontrole porodnosti, ale myslí na to, aby nebyla žádná kontrola a méně narozených“.

Ve vzdálenějších oblastech se funkcionáři komisariátu řízeného Kollontajovou (sama soudružka komisařka byla

velmi aktivní v navazování dalších „erotických přátelství“) energicky pustili do realizování jí vytyčené strategie. Místní oddělení veřejné péče v Saratově v roce 1918 publikovalo *Dekret o znárodnění žen*, který kromě odstranění instituce manželství připravoval v městě utvoření sítě veřejných domů s koncesí.

Následně ve stejném roce ve Vladimíru funkcionáři komisariátu veřejné péče otevřeli *Úřad volné lásky*. Zároveň vydali vybidnutí, aby se všechny svobodné ženy – od osmnácti do padesáti let – ve zmíněném úřadu zaregistrovaly. Vladimírští funkcionáři komisařství A. Kollontajové vydali prohlášení, kde se uvádělo, že všechny ženy od osmnácti let věku jsou „státním majetkem“ (čti majetkem chťivých mužů) a každý občan mužského pohlaví si mohl vybrat libovolnou ženu z dříve připraveného seznamu (souhlas ženy nebyl nutný) a zplodit s ní potomky „v zájmu státu“.

Jak je vidět, Heinrich Himmler (vrchní velitel SS), který za 2. světové války přikázal vytvořit síť domů tzv. Lebensborn (Zdroj života), kde měli „rasově čistí“ esesmani plodit pro třetí říši rasově čisté potomstvo s ženami vybranými podle zřetele „čisté rasy“, byl pouhým následovníkem ideje vtělované do života v bolševickém Rusku od počátku dvacátých let.

(Pokračování)

Z *Mitujcie się!* 3/2014 přeložila -vv-

Církev charismat: různost a jednota – dokončení ze str. 2

Nejkrásnější je však zkušenost objevu toho, *kolik různých charismat existuje* a kolika dary svého Ducha zahrnuje Otec svou církev! Nesmí to být chápáno jako pohnutka ke znepokojení či potíží. Všechno jsou to dary, které Bůh dává křesťanskému společenství, aby mohlo harmonicky růst ve víře a v jeho lásce jako jediné tělo, Kristovo tělo.

Tentýž Duch, který dává rozdílnost charismat, vytváří jednotu církve. Stále je to tentýž Duch. Tváří v tvář této mnohosti charismat se musí naše srdce otevřít radosti a máme si pomyslet: „Jaká krása! Tolik různých darů, protože jsme všichni Božími dětmi a všichni jsme milováni jedinečným způsobem.“ Běda proto, sta-

nou-li se tyto dary důvodem závisti, rozdělení a žárlivosti! Jak připomíná apoštol Pavel ve 12. kapitole prvního listu Korinťanům, všechna charismata jsou v Božích očích významná a zároveň je každé nenahraditelné. Znamená to, že v křesťanském společenství potřebujeme jedni druhé a každý obdržený dar se plně uskutečňuje, je-li sdílen s bratřími pro dobro všech. Toto je církev! A když se církev v různosti svých charismat ve společenství vyjádří, nemůže se mýlit. V tom je krása a síla *sensus fidei*, onoho nadpřirozeného smyslu víry, který dává Duch Svätý, abychom měli všichni společný přístup k jádru evangelia a učili se následovat Ježíše ve svém životě.

Církev dnes slaví liturgickou památku sv. Terezie od Dítěte Ježíše. Tato svěťce, která zemřela ve 24 letech, velice milovala církev, chtěla být misionářkou a mít všechna charismata, říkala: „Chtěla bych toto, tamto a tamto.“ Chtěla všechna charismata. Šla se modlit a uslyšela, že jejím charismatem je láska. Přitom řekla tuto krásnou větu: „V srdci církve budu láskou.“ A toto charisma máme všichni: schopnost mít rádi. Prosme dnes svatou Terezii od Dítěte Ježíše o tuto schopnost mít velice rád církev, velice ji milovat a přijímat všechna její charismata touto láskou dětí církve, naší svaté matky církve hierarchické.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádía Vatikán

Pondělí 20. 10. 2014: 6:05 Vatican magazine (785. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:35 Pro vita mundi (111. díl): P. Mgr. Ján Biros 7:20 V pohorách po horách – Violík 7:30 Přejeme si... 7:45 Noemova pošta: říjen 9:15 Harfa Noemova (23. díl) 9:45 Attilova méta 10:00 BET LECHEM – vnitřní domov (16. díl): Jan Mráz 10:15 Krásné slovo otce Špidlíka, 3. díl: Kristus u slovanských myslitelů, 1. část 11:00 Terra Santa News: 15. 10. 2014 11:20 Člun: Katolická církev ve Vietnamu 11:35 Sedmihlásky 11:40 Klaunský pohádkový kufřík (5. díl): O chlubitivém Kubovi 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Popelka Nazaretská 13:35 Vatican magazine (785. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 14:05 Plnou parou do srdce Beskyd 14:40 Příběhy odvahy a víry: Otec a syn (12. díl): A Bůh řekl Abrahámovi... 15:05 Noční univerzita: P. Raniero Cantalamessa – Udělejte všechno, co vám řekne 16:00 V souvislostech (68. díl) 16:20 Muzikanti, hrajte (3. díl) 17:20 Duchovní malby (5. díl): Ježíšovo veřejné působení 17:45 Hornolidečko – Lužná 18:00 Salesiánský magazín 18:15 Charita Ostrava a Hospic sv. Lukáše 18:25 Sedmihlásky – 18:30 Klaunský pohádkový kufřík (6. díl): O chytré Jitce 18:40 Putování modrou planetou: Írán 19:25 Přejeme si... 19:45 Zprávy z Věčného města: 20. 10. 2014 [P] 20:00 Dům ze skla? (1. díl) [L] 21:05 Klapka s ... (90. díl) [P] 22:05 Na koberečku [P] 22:20 Noční univerzita: Prof. Vladimír Smékal, CSc. – Čím je určena naše cesta životem 23:35 Vatican magazine (785. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 0:10 Kulatý stůl: Umění a spiritualita.

Úterý 21. 10. 2014: 6:05 Zprávy z Věčného města: 20. 10. 2014 6:15 Sešli se, aby pomohli ... (2014): Benefiční koncert Charity Ostrava 8:15 Mwebare kwija – Klinika v buši 8:30 V posteli POD NEBESY V. (4. díl) 9:25 Sýrie – kolébka křesťanství 9:45 Poselství svatých: Dorothy Dayová 10:00 Vatican magazine (785. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 10:30 Noční univerzita: Prof. Vladimír Smékal, CSc. – Čím je určena naše cesta životem 11:45 Klaunský pohádkový kufřík (6. díl): O chytré Jitce 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 P. S. [P] 12:15 Zprávy z Věčného města: 20. 10. 2014 12:25 Platinové písničky (52. díl): Dechovka 12:55 Duchovní malby (5. díl): Ježíšovo veřejné působení 13:20 Veneto 13:40 V pohorách po horách – Violík 13:50 Charita Ostrava a Hospic sv. Lukáše 14:00 Kulatý stůl: Umění a spiritualita 15:35 Přejeme si... 15:55 Andělka 16:30 Na pořadu rodina – Pěstounská rodina 17:30 Attilova méta 17:40 BET LECHEM – vnitřní domov (16. díl): Jan Mráz 17:55 Noeland (60. díl) 18:25 Sedmihlásky – 18:30 O kráse 18:40 Hermie a jeho přátelé: Buzby a neposlušné děti 19:10 Bratr Prem Bhai 19:20 Budu pomáhat: Maltéžská pomoc 19:35 Zpravodajské Noeviny: 21. 10. 2014 [P] 20:00 Živě s biskupem: kardinál Miloslav Vlk [L] 21:40 Zpravodajské Noeviny: 21. 10. 2014 22:00 P. S. 22:10 Cvrlikání 23:15 Zprávy z Věčného města: 20. 10. 2014 23:25 Plnou parou do srdce Beskyd 0:05 Terra Santa News: 15. 10. 2014 0:25 Guyanská Diana 0:50 Vzpomínka na Horácko.

Středa 22. 10. 2014: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 21. 10. 2014 6:20 Noční univerzita: P. Raniero Cantalamessa – Udělejte všechno, co vám řekne 7:15 Polabský lužní les 7:30 Harfa Noemova (23. díl) 7:55 Ceferino Jiménez Malla – Cikán v nebi 8:25 Outdoor Films s Martinem Stillere 9:35 Zprávy z Věčného města: 20. 10. 2014 9:45 Budu pomáhat: Maltéžská pomoc 10:00 Generální audience [L]

11:20 Duchovní malby (5. díl): Ježíšovo veřejné působení 11:45 O kráse 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Klapka s ... (90. díl) 13:55 Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem, Zeň objevů 2013, 2. díl 14:40 Na koberečku 14:50 Kouzlo strun 15:05 Poselství svatých: Dorothy Dayová 15:15 Salesiánský magazín 15:30 Charita Ostrava a Hospic sv. Lukáše 15:40 Zpravodajské Noeviny: 21. 10. 2014 16:00 Cvrlikání 17:05 GOODwillBOY V. (4. díl) 17:55 Vatican magazine (785. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 18:25 Sedmihlásky 18:30 Klaunský pohádkový kufřík (8. díl): O líné Lálnice 18:45 Zprávy z Věčného města: 20. 10. 2014 18:55 Hornolidečko – Lužná 19:05 Legenda jménem Vesmír: DCŽM Vesmír 19:15 Terra Santa News: 22. 10. 2014 [P] 19:35 Přejeme si... [P] 20:00 Adorace [L] 21:05 Noční univerzita: Prof. Julius Lukeš, CSc. – Čeho jsme produktem? [P] 22:20 Příběhy odvahy a víry: Otec a syn (12. díl): A Bůh řekl Abrahámovi... 22:45 Generální audience Svatého otce [P] 23:20 Večer chval 0:35 Předání proutěného řemesla.

Čtvrtek 23. 10. 2014: 6:05 Putování modrou planetou: Írán 6:50 Sestra Sára 7:20 Platinové písničky (52. díl): Dechovka 7:50 Plnou parou do srdce Beskyd 8:25 Terra Santa News: 22. 10. 2014 8:45 Bratr Prem Bhai 8:55 Andělka 9:30 Přejeme si... 9:45 Attilova méta 10:00 Kulatý stůl: Umění a spiritualita 11:35 Sedmihlásky 11:40 Klaunský pohádkový kufřík (8. díl): O líné Lálnice 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 P. S. [P] 12:15 Sešli se, aby pomohli ... (2014): Benefiční koncert Charity Ostrava 14:25 Generální audience Svatého otce 14:55 Klapka s ... (90. díl) 16:00 Zpravodajské Noeviny: 21. 10. 2014 16:20 Noeland (60. díl) 16:50 Harfa Noemova (23. díl) 17:15 V pohorách po horách – Violík 17:30 Duchovní malby (6. díl): Ježíšovo utrpení 17:55 Hermie a jeho přátelé: Buzby a neposlušné děti 18:25 Sedmihlásky 18:30 Klaunský pohádkový kufřík (9. díl): O pracovitě Elence 18:40 869 dní 19:15 Poselství svatých: Dorothy Dayová 19:25 Budu pomáhat: Máme otevřeno? 19:35 Zpravodajské Noeviny: 23. 10. 2014 [P] 20:00 U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (99. díl) [L] 21:20 Kus dřeva ze stromu: Tis a málo používané Jehličnany (jalovec, jedle, douglaska, tůje) 21:35 Zpravodajské Noeviny: 23. 10. 2014 21:55 P. S. 22:05 Dům ze skla? (1. díl) 23:05 Vlkolínec: perla v horách zrozená 23:25 Přejeme si... 23:40 Sýrie – kolébka křesťanství 0:05 Zpravodajské Noeviny: 23. 10. 2014 0:20 GOODwillBOY V. (4. díl).

Pátek 24. 10. 2014: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 23. 10. 2014 6:20 Hudební magazín Mezi pražci 7:05 Příběhy odvahy a víry: Otec a syn (12. díl): A Bůh řekl Abrahámovi... 7:30 Dům ze skla? (1. díl) 8:35 Charita Ostrava a Hospic sv. Lukáše 8:45 Noční univerzita: Prof. Julius Lukeš, CSc. – Čeho jsme produktem? 10:00 Na koberečku 10:10 Klapka s ... (90. díl) 11:10 Světec dvou národů 11:40 Sedmihlásky 11:45 Klaunský pohádkový kufřík (9. díl): O pracovitě Elence 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Harfa Noemova (23. díl) 13:15 Sestra Sára 13:45 Popelka Nazaretská 14:25 Polabský lužní les 14:40 Přejeme si... 14:55 20 let jeden pro druhého: Charita Sv. rodiny Nový Hrozenkov 15:10 Putování modrou planetou: Írán 16:00 Zpravodajské Noeviny: 23. 10. 2014 16:15 Živě s biskupem: kardinál Miloslav Vlk 17:30 Kouzlo strun 17:45 Kus dřeva ze stromu: Tis a málo používané Jehličnany (jalovec, jedle, douglaska,

tůje) 18:05 Duchovní malby (6. díl): Ježíšovo utrpení 18:25 Klaunský pohádkový kufřík (10. díl): O sobecké Růžence 18:40 GOODwillBOY V. (4. díl) 19:25 Mikroregion Východní Slovácko: Mikroregion se představuje 19:40 Zprávy z Věčného města: 24. 10. 2014 [P] 20:00 Kulatý stůl: Synod o rodině [L] 21:40 Na koberečku 21:50 Salesiánský magazín 22:10 Přejeme si... 22:25 Na jedné lodi (1. díl) 23:30 869 dní 0:05 V pohorách po horách – Violík 0:15 Organ v nebi 0:40 Žijeme mezi vámi.

Sobota 25. 10. 2014: 6:05 Zprávy z Věčného města: 24. 10. 2014 6:15 Mikroregion Východní Slovácko: Mikroregion se představuje 6:30 869 dní 7:05 Člun: Katolická církev ve Vietnamu 7:20 Harfa Noemova (23. díl) 7:50 Sestra Sára 8:15 Poselství svatých: Dorothy Dayová 8:25 Noeland (60. díl) 8:55 Sedmihlásky 9:00 Hermie a jeho přátelé: Buzby a neposlušné děti 9:35 GOODwillBOY V. (4. díl) 10:20 Mikroregion Východní Slovácko: Mikroregion se představuje 10:35 Attilova méta 10:45 Živě s biskupem: kardinál Miloslav Vlk 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [P] 12:10 P. S. [P] 12:20 Zpravodajské Noeviny: 23. 10. 2014 12:35 Přejeme si... 12:50 Zprávy z Věčného města: 24. 10. 2014 13:00 Andělka 13:40 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (99. díl) 15:05 Terra Santa News: 22. 10. 2014 15:25 Platinové písničky (52. díl): Dechovka 16:00 Plnou parou do srdce Beskyd 16:35 Dům ze skla? (1. díl) 17:35 Misionáři chudých 17:55 Příběhy odvahy a víry: Akademik Boris Rauschenbach (13. díl): Žiji na sklonku století [P] 18:25 Sedmihlásky 18:30 Klaunský pohádkový kufřík (10. díl): O sobecké Růžence 18:45 Dopisy z rovníku 19:30 V souvislostech (69. díl) [P] 20:00 Outdoor Films s s Danielem Orálkem – Ultramaraton je můj život [P] 21:30 Čeští salesiáni v Bulharsku 21:43 V pohorách po horách – Klášťov [P] 22:00 P. S. 22:10 Zprávy z Věčného města: 24. 10. 2014 22:20 Bratr Prem Bhai 22:30 Momentka z ostrova krásy: Korsika 22:40 Budu pomáhat: Máme otevřeno? 22:50 Noční univerzita: P. Raniero Cantalamessa – Udělejte všechno, co vám řekne 23:45 Popelka Nazaretská 0:25 Pro vita mundi (112. díl): Eva Budzáková.

Neděle 26. 10. 2014: 6:15 Misie slovenských salesiánů v Belgii 7:10 Putování modrou planetou: Írán 7:55 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (99. díl) 9:30 Mše svatá z kostela sv. Václava 10:40 Zprávy z Věčného města: 24. 10. 2014 10:50 Na koberečku 11:00 Harfa Noemova (23. díl) 11:25 Charita Veselí nad Moravou 11:35 V souvislostech (69. díl) 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L] 12:20 Zpravodajský souhrn týdne [P] 13:10 Platinové písničky (64. díl): Dechovka 13:45 Outdoor Films s s Danielem Orálkem – Ultramaraton je můj život 15:15 Noční univerzita: Prof. Julius Lukeš, CSc. – Čeho jsme produktem? 16:30 Hermie a jeho přátelé: Zbytečná hádanka 16:55 Sedmihlásky – [P] 17:00 Noeland (60. díl) 17:30 GOODwillBOY V. (4. díl) 18:15 Zprávy z Věčného města: 24. 10. 2014 18:25 Sestra Sára 19:00 Budu pomáhat: Máme otevřeno? 19:10 Misionáři chudých 19:25 Poselství svatých: Ignác z Loyoly 19:35 Přejeme si... [P] 20:00 Vatican magazine (786. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 20:30 MFF Strážnice 2014: Poklady z malované truhly [P] 22:15 V souvislostech (69. díl) 22:35 Duchovní malby (6. díl): Ježíšovo utrpení 22:55 Polední modlitba Sv. otce Františka 23:05 Živě s biskupem: kardinál Miloslav Vlk 0:20 Zpravodajský souhrn týdne.

Poselství Královny míru Mirjaně

„Mateřskou láskou vás prosím, mějte rádi jedni druhé. Ať je ve vašich srdcích tak, jak si můj Syn od samotného počátku přál – na prvním místě láska k nebeskému Otci a k vašemu bližnímu nade všechno pozemské. Moje drahé děti, což nepoznáváte znamení doby? Což nepoznáváte, že je to všechno kolem vás, všechno, co se děje, tak proto, že není lásky? Pochopte, že je spása v pravých hodnotách. Přijměte moc nebeského Otce, milujte Ho a ctěte. Chodte ve stopách mého Syna. Vy, děti moje, apoštolové moji drazí, vy se stále znovu shromažďujete kolem mne, protože jste žízniví. Žízniví jste míru, lásky a štěstí. Z mých rukou se napijete. Moje ruce vám nabízejí mého Syna, který je pramen čisté vody. On oživí vaši víru a očistí vaše srdce, protože můj Syn miluje čistá srdce a čistá srdce milují mého Syna. Jen čistá srdce jsou pokorná a mají pevnou víru. Taková srdce od vás žádám, děti moje. Můj Syn mi řekl, že já jsem Matka celého světa. Vás, kteří mne jako takovou přijímáte, prosím, abyste mi svým životem, modlitbou a obětí pomohli, aby mne všechny moje děti přijaly jako Matku, abych je mohla vést k prameni čisté vody. Děkuji vám. Moje drahé děti, když vám vaši pastýři svýma požehnanýma rukama podávají Tělo mého Syna, stále v srdci děkujte mému Synu za oběť i za pastýře, které vám stále znovu dává.“

Medžugorje, 2. října 2014

Liturgická čtení

Neděle 19. 10. – 29. neděle v mezidobí

1. čt.: Iz 45,1,4–6
Ž 96(95),1+3,4–5,7–8,9–10a+c
Odp.: 7b (Vzdejte Hospodinu slávu a moc!)
2. čt.: 1 Sol 1,1–5b
Ev.: Mt 22,15–21
Slovo na den: *Či je to obraz?*

nebo Den modliteb za misie

1. čt.: Iz 2,1–5
Ž 98(97),1,2–3ab,3cd–4,5–6
Odp.: srov. 2 (Hospodin zjevil svou spásu před zraky pohanů.)
2. čt.: Řím 10,9–18
Ev.: Mt 28,16–20
Slovo na den: *Zachovávat všechno, co jsem vám přikázal.*

Pondělí 20. 10. – ferie

1. čt.: Ef 2,1–10
Ž 100(99),2,3,4,5
Odp.: 3b (Bůh nás učinil, a my mu náležíme.)
Ev.: Lk 12,13–21
Slovo na den: *Bohatý před Bohem.*

Úterý 21. 10. – nez. pam. bl. Karla Rakouského

1. čt.: Ef 2,12–22
Ž 85(84),9ab+10,11–12,13–14
Odp.: 9 (Hospodin mluví svému lidu o pokoji.)
Ev.: Lk 12,35–38
Slovo na den: *Abyste se podobali lidem, kteří čekají na svého Pána.*

Středa 22. 10. – nez. pam. sv. Jana Pavla II.

1. čt.: Ef 3,2–12
Iz 12,2–3,4bcd,5–6
Odp.: 3 (S radostí budete vážit vodu z pramenů spásy.)
Ev.: Lk 12,39–48
Slovo na den: *Abych jim dával včas přídel.*

Čtvrtek 23. 10. – nez. pam. sv. Jana Kapistránského

1. čt.: Ef 3,14–21
Ž 33(32),1–2,4–5,11–12,18–19
Odp.: 5b (Země je plná Hospodinovy milosti.)
Ev.: Lk 12,49–53
Slovo na den: *V křest mám být ponořen.*

Pátek 24. 10. – nez. pam. sv. Antonina Marie Klareta

1. čt.: Ef 4,1–6
Ž 24(23),1–2,3–4ab,5–6
Odp.: srov. 6 (To je pokolení těch, kdo hledají tvou tvář, Hospodine!)
Ev.: Lk 12,54–59
Slovo na den: *Udělej všechno, aby ses ještě cestou vyrovnal.*

Sobota 25. 10. – nez. sobotní pam. Panny Marie (příp. slavnost Výročí posvěcení kostela)

1. čt.: Ef 4,7–16
Ž 122(121),1–2,4–5
Odp.: srov. 1 (Do domu Hospodinova půjdeme s radostí.)
Ev.: Lk 13,1–9
Slovo na den: *Okopám ho a pohnojím.*

Liturgická čtení – dokončení ze str. 3

Poslali k němu své učedníky zároveň s herodovci, aby mu řekli:

„Mistře, víme, že jsi pravdomluvný a že učíš cestě k Bohu podle pravdy. Nedbáš lidských ohledů, nehleďš totiž na to, čím kdo je. Pověz nám tedy: Co myslíš, je dovoleno platit daň císaři, nebo ne?“

Ježíš prohlédl jejich zlý úmysl a odpověděl: „Co mě pokoušíte, pokrytci? Ukažte mi peníz, kterým se platí daň!“

Podali mu denár. Zeptal se jich: „Či je to obraz a nápis?“ Odpověděli: „Císařův.“

Tu jim řekl: „Dávejte tedy, co je císařovo, císaři, a co je Boží, Bohu.“

BREVIÁŘ PRO LAIKY

18. – 25. ŘÍJNA 2014

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 19. 10.		PO 20. 10.		ÚT 21. 10.		ST 22. 10.		ČT 23. 10.		PÁ 24. 10.		SO 25. 10.			
Antifona	812	912	826	928	841	945	857	961	873	978	889	995	1666	1883		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	812	913	827	928	842	945	857	962	873	978	889	996	1666	1883		
Antifony	813	914	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014		
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	816	917	831	933	847	950	861	966	877	983	893	1000	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	721	814	831	933	847	950	861	966	877	983	894	1001	1669	1886		
Prosby	817	917	831	933	847	951	861	966	878	983	894	1001	1655	1886		
Závěrečná modlitba	722	814	832	934	847	951	862	967	1566	1769	1566	1770	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	817	918	832	934	848	952	862	967	879	984	895	1002	910	1019		
Antifony	818	919	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019		
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	820	921	835	937	851	955	865	970	882	988	898	1005	913	1022		
Závěrečná modlitba	722	814	835	938	851	955	865	970	882	988	898	1006	913	1022		
Nešpory:																
Hymnus	807	907	821	922	837	939	852	956	867	972	883	989	900	1007	915	1024
Antifony	808	908	822	923	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1008	916	1025
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1008	916	1025
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	840	943	856	960	871	976	887	994	903	1011	918	1027
Ant. ke kant. P. M.	721	814	722	814	840	943	856	960	871	977	887	994	904	1012	722	815
Prosby	811	911	826	927	841	944	856	960	872	977	888	994	904	1012	918	1028
Záv. modlitba	722	814	722	814	841	944	857	961	872	977	1566	1769	1566	1770	723	816
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

INFORMACE O PŘEDPLATNÉM TÝDENÍKU SVĚTLO NA ROK 2015

CENA ZA JEDEN VÝTISK SVĚTLA V ROCE 2015 BUDE OPĚT 12 KČ

- Odběratelé, kteří již **odebírají 1-10 kusů** (včetně) Světla týdně, najdou všechny informace spolu s příloženou **složenkou** v tomto čísle Světla. Pokud patříte do této skupiny a složenkou uvnitř nenajdete, ozvěte se prosím na naši adresu uvedenou v bodě 4.
- Odběratelé, kteří již **odebírají 11 a více kusů** Světla týdně, budou dostávat **faktury** vždy začátkem měsíce, čtvrtletí, pololetí či roku, stejně **jako dostávali v tomto roce**. První faktura jim tedy přijde ve Světle č. 1/2015.

Pokud chcete provést nějaké **změny v odběru** (počet kusů, adresa, termíny fakturace), prosíme, abyste je nahlásili nejpozději **do 6. prosince 2014 na adresu uvedenou v bodě 4**. Nezapomeňte uvést své odběratelské číslo z pravého rohu adresky.
- Odběratelé, kteří si kupují Světlo od hromadných distributorů (např. v kostele), mohou pokračovat v tomto odběru i nadále beze změn.
- Ti zájemci, kteří **ještě týdeník Světlo neodebírají** a chtěli by si jej předplatit na rok 2015 se zasíláním na svou adresu, mohou si jej objednat na adrese:
Matices cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1
tel./fax: 585 220 626, e-mail: periodika@maticecm.cz

Složenkou vložíme do první zásilky. Pololetní předplatné 1 kusu týdně činí 312 Kč, roční 624 Kč včetně poštovného.

VÝHODY PRO ODBĚRATELE SVĚTLA:

- při odběru **10-19 kusů** – 10% sleva z prodejní ceny
- při odběru **20-49 kusů** – 15% sleva z prodejní ceny
- při odběru **50-99 kusů** – 20% sleva z prodejní ceny
- při odběru **100 a více kusů** – 25% sleva z prodejní ceny

Na jaře a na podzim 2015 uveřejníme ve Světle nabídku knih, kde poskytneme našim odběratelům **15% slevu z prodejních cen našich titulů** a 10% slevu z prodejních cen vybraných knih z jiných nakladatelství.

www.maticecm.cz

P. P.
982707-0262/2011
772 00 Olomouc 2

TZ D + 1

Matices cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Matices cyrilometodějské. Vydává Matices cyrilometodějská v Olomouci, Dolní nám. 24 – IČO 533866. Tiskne nakladatelství Matices cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: šéfredaktor Josef Vítek, redaktor Mgr. Daniel Dehner. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matices cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz; objednávkový týdeník: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávkový kmit: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz, inzerce: knihy@maticecm.cz). Registrace MK CR E 7225, Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137/741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádané nezveřejněné příspěvky nevracíme.